

DOMOLJUB

Izhaja dvakrat na mesec in sicer prvi četrtak po 1. in 15. v mesecu. Cena mu je 1 K 60 v. na leto, (za Nemčijo 2 K 8 v., za Ameriko in druge tuje države 2 K 60 v.).— Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Domoljuba“, Ljubljana, Seme-niške ulice št. 2, naročnina, reklamacije in inserat pa: Upravištvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica št. 2.

SLOVENSKEMU LJUDSTVU V PODUK IN ZABAVO.

Inserati se sprejemajo po sledečih cenah: Enostopna petčvrsta (bestina „Domoljובה“ širine, 34 mm) stane za enkrat 30 v. če se tiska dvakrat 20 v., če se tiska trikrat 24 v. Pri večkratnem objavljenju znaten popust. — Reklamne novice navadne garmondvrsta 60 v. Čekovni promet poštno-branšniškega urada št. 824.797.

Štev. 11.

V Ljubljani, dné 1. junija 1904

Leto XVII.

Slovenski mladeniči, na Brezje k Mariji!

To, kar smo že dolgo želeli in težko pričakovali, se bo izvršilo prve dni prihodnjega meseca: na Brezjah se snidejo dné 4. julija dobri katoliški mladeniči iz cele Slovenije, da pokažejo pred vsem svetom svojo versko zavest in v Marijinem svetišču nabere novih sil pri delu za versko in narodno probujanje ter povzdigo slovenske mladine na katoliški podlagi.

Tega znamenitega shoda se udeleži po svojih zastopnikih dvojna naša organizacija: mladeniške Marijine družbe, ki se zadnja leta tako krasno razvijajo, in katoliška slovenska izobraževalna ter delavska društva, ki so združena v „slovenski krščanskosocialni zvezi“. Ker so tem poslednjim ravno mladeniči iz Marijinih družb največja opora in najbolj delavni njihovi člani, zato je jako primerno, da priredita obe organizaciji skupen sestanek in vzajemno zborovanje.

V prvi vrsti bodi sestanek na Brezjah po poklicanih zastopnikih Marijinih družb izraz verske zavesti slovenske moške mladine. Dobro

piše v tem oziru „Bogoljub“, glasilo Marijinih družb:

„Mi poudarjamo tukaj, da bodi ta shod predvsem božja pot Ceprav

Fr. Jaklič
učitelj in deželni poslanec.

bo zborovanje in bodo govori tudi zunaj cerkve, vendar prvi namen naš je ta, da obiščemo in počastimo mi-

lostno Mater božjo na Brezjah. Tam bomo molili, peli svete pesmi, poslušali božjo besedo in prejeli sv. zakramente. Pozabiti ne smemo, da prvi in glavni povod temu velikemu shodu je letošnji Marijin jubilej, 50letnica proglašenja njene brezmadežnosti. V prvi vrsti je to shod mladeničev Marijinih družb. Ker pa ti ne smejo biti zadovoljni s tem, da le sami Marijo časté, ampak je dolžnost Marijinih družabnikov ravno ta: delati na to, da jo časté tudi drugi, — kakor so obljubili v posvetivni molitvi: „skrbel bom po svojih močeh, da ti bodo služili tudi drugi“, — zato naj pridejo z družabniki vred k Materi božji vsi, ki še krščansko mislijo in čutijo ter imajo kaj srca za Marijo. Tam se bomo poklonili Kraljici brez madeža izvirnega greha spočeti, ji čestitali, srečo voščili za to njeno prednost in čast, ter prisegli zvestobo njej, njenemu Sinu in sveti veri. To bodi glavni in temeljni namen in pomen temu shodu.“

V drugi vrsti pa bo s tem shodom združeno tudi letno zborovanje „slovenske krščansko-socialne Zveze“.

Dve leti bota minuli jeseni, kar je „Zveza“ priredila prvo svoje zboro-

vanje in povabila zastopnike slovenskih izobraževalnih ter delavskih društev kot goste pa tudi zastopnike Marijinih družb v Ljubljano k posvetovanju, kakó bi se vsa naša nepolitiška društva po Slovenskem združila v zvezo in vredila njihovo delovanje. Kakó veličastno se je izvršilo to zborovanje, je gotovo še v dobrem spominu vsem udeležencem, pa tudi vsem bravcem „Domoljuba“, ker smo o tem takrat obširno poročali. Najlepši sad tega prvega shoda slov. nepolitičnih društev je bil ne le ta, da so se vsepovsod začela snovati izobraževalna društva in da je „Zveza“ danes gotova stvar, ker združuje po vseh slovenskih pokrajinah nad 90 društev, temveč zlasti ta, da se je postavil temelj in ugledila pot rednemu in plodovitemu poslovanju naših društev.

Naše mladeniče in može navdušiti, da vztrajajo na tej poti in se v prihodnje še z večjo vneoposvečujejo društvenemu delovanju, to bodi sad II. sestanka nepolitičnih društev na Brezjah.

Na Brezjah! Da, ob tem vsem Slovencem toli priljubljenem Marijinem svetišču naj si slovenski mladeniči podadó krepke desnice in si sveto prisežejo, da do smrti ostanejo zvesti geslu: vse za Boga in domovino!

Vse za Boga in sicer po **Mariji!** To je prvi del prisege slovenskih mladeničev, zvestih sinov majke božje. Iskrena in krepka prisega, da jo bo Marija na Brezjah vesela.

Vse za domovino in pravi napredek slovenskega naroda! — To je drugi del prisege slovenskih mladeničev in mož, zvestih sinov majke Slave.

In razveselilo se bo slovensko ljudstvo pri pogledu na tako mladino, ki prisega na dvojno svetinjo: sv. vero in besedo materino. Razveselilo se bo, ker srečna bodočnost mu je zagotovljena.

Tako smo ob kratkem načrtali pomen in namen vseslovenskega mladeniškega shoda na Brezjah.

Sedaj pa, mladeniči slovenski, sinovi Marijini, imate vi besedo.

Ali naj vas vabimo in zaklinjamo, da se gotovo udeležite tega sestanka? Ali naj vas prosimo, da agitirate med tovariši za obilno udeležbo? Ali naj vam priporočamo, da molite za srečno izvršitev nameravanega shoda?

Menimo, da tega ni treba. Prepričani smo, da je vdeležba vseslovenskega mladeniškega shoda na Brezjah postala vaša častna zadeva. In ta udeležba mora biti ogromna, veličastna. Da se bo to zgodilo, naj odmeva skozi cel mesec do svidenja na Brezjih od enega konca slovenske zemlje do drugega glasen poziv:

**slovenski mladeniči, na Brezje,
k Mariji!**

Politični razgled.

*Vlada zahteva 340 milijonov —
nejevolja v delegaciji.*

V soboto 14. maja so se zbrali avstrijski in ogrski delegati v Budimpešti, da bi prešetalali skupni državni proračun za l. 1905. Vlada je predložila delegatom proračun, ki jim je kar sapo zaprl, zakaj vlada hoče 340 milijonov kron več, kakor ponavadi, da si preuredi vojaštvo in mornarico, češ da je mornarica že zastarela, in da ne dosega napredka drugih držav. Delegate je to silno razburilo, posebno Čehe, katerim se je skozinskozi pridružil tudi naš slovenski delegat dr. Šusteršič, ki je v zvezi s Čehi pobijal vladno zahtevo, tako da je celo pri vladi prijaznim delegatih vzbudil priznanje. Dr. Šusteršič je načela, da za skupno armado sploh nič več ne glasuje, in se postavlja še nadalje proti vladi, ker od ljudstva samo jemlje, pravic mu pa ne dado nobenih. Še posebej se bo postavil proti vladi, kadar pride k seji tudi finančni minister. Tako je prav, ker nas vlada v plačilo za našo udano zvestobo povsod pritiska! Slovensko ljudstvo nastop svojega delegata odobruje. — Delegacije bodo zborovale še tudi po Binkoštih; kakšen bo uspeh, bomo prihodnjič sporočili.

Protestna nota sv. očeta.

Sv. oče Pij X. so poslali vsem katoliškim vladarjem takoimenovane protestne note, to se pravi, da sv. oče ne bodo nobenega vladarja sprejeli, ako bi kdo prišel njih in laškega kralja v Rimu obenem obiskat, zato ker bi tisti vladar s takim postopanjem priznal krivično posest laškega kralja. Vzrok, da so sv. oče bili primorani to storiti, je bil ta, ker je obiskal te dni francoski predsednik laškega kralja v Rimu, kakor da bi bil s tem pritrtil, da pripozna oblast laškega kralja nad nekdanjo papeževu posestjo, ki mu jo je ugrabil. Sv. oče so morali braniti svojo čast in pravice.

Balkanska zveza.

Nova doba utegne nastopiti za balkanske narode, ako se uresniči bolgarsko-srbsko-črnogorska zveza, ki se je jela tako lepo razvijati. Kralj Peter I. in knez Ferdinand sta se sestala v Nišu in imela 3 ure dolgo posvetovanje, kjer sta sklenila, da se zanaprej ne bodeta več tepla, ampak združila narode proti sovražnikom. Iz Niša sta šla v Vranjo, kjer sta se posetovala s turškim zastopnikom. Črnogorski knez Nikolaj je pa že prej naznanil svoj pristop k zvezi. Balkan mora ostati balkanskim narodom — to je vodilo temu gibanju.

Angleška vojska s Tibetom.

Tibet je dosedaj ena najbolj neznanih pokrajin sveta, ker ne sme vanj noben tujec. Glavno mesto je Lhasa, kjer stanuje Dalai Lama na visokem gradu, okoli katerega se razprostira mesto z majhnimi hišami. Angleži bi sedaj radi posedli to pokrajino, na katero je že Rusija malo gledala, a ima sedaj drugod za štiri roke dela. Prvi boj so imeli Angleži 31. marca severno od prelaza Taugla. Zdaj jih zadržujejo Tibečani pri mestu Giance, kjer utrjujejo prelaze, da Angleži ne morejo skozi. Menihi Dalai Lama hodijo okoli po deželi in navdušujejo prebivavce na boj proti tujcem. Tibečani imajo prav dobre puške in znajo tudi streljati nanje. V soteski Kharo so imeli v majhnem boju Angleži 25 mrtvih. Ko so Tibečani vjeli nekaj Angležev, so jih razsekali na drobne kosce.

Indijsko cesarstvo se upira Angležem.

Medtem, ko misli posesti Tibet, se utegne Angležu Indija spodmekniti izpod nadvlade. Indija je pri morju sredi Azije ne daleč pod Tibetom. Angleži imajo več kraljev in cesarja, ki so domačega indijskega rodu, a morajo v Evropo davek pošiljati. Sedaj se je jelo to gospostvo majati. Najuglednejši indijski list že prerokuje konec evropskega gospodarstva v Indiji. List piše, da se gre sedaj za to, ali bodo vladali Azijo belokožci ali rumenokožci-domačini. Ako bi imel upor hujše posledke, bi Angleška vojska s Tibetom ne trajala dolgo.

Proti anarhistom.

Ruska vlada je izdelala načrt, ki meri proti anarhistom, in katerega so podpisale že sledeče države: Avstrija, Nemčija, Turčija, Danska, Švedska, Rumunija, Bulgarija, Srbija in Švica. Države so se zavezale, da bodo prijele vsakega anarhista in ga izročile oni državi, kamor je pristojen. Anarhisti so postali že toliko silni, da je res treba kaj storiti proti njim.

Rusko-Japonska vojska.

Japonci gospodarji morske strani.

Kakor smo zadnjič sporočili, so Japonci pri reki Jalu in še daleč od nje stran, notri do mesta Fenvančen Ruse v vseh bojih premagali in jih potiskali nazaj, kjer so imeli v Liaojanu glavni tabor. Ali dalje niso hoteli iti Japonci za bežečimi Rusi, ampak so obrnili vso vojsko proti morski strani, da bi od tam, posebno iz mesta Niučvan, prepodili Ruse. Tako je šla od suhe strani ena vojska proti Niučvanu, od morske strani pa so pošiljali Japonci drugo vojsko nad mesto, da bi tem lažje prepodili Rusa. Ker se je Rus v Niučvanu dobro držal, so se zbirali Japonci 23 milj spodaj od mesta, pri kraju Kajčov, kjer so jeli streljati na rusko posadko, ki je bila v mestu. Rusi so morali zavoljo maloštevilnosti mesto hitro zapustiti. Nato pa so pripeljale štiri ladje nove vojske, ki so se namenili prodirati proti Niučvanu. Ko se je sovražnik vedno bolj približeval, so Rusi mesto zapustili in so tako prepustili Japoncem ta važen kraj. Ostalo je v mestu zaradi lepšega le nekaj mož. Tako so imeli Japonci zemljo od morske strani v rokah. Nato so pa obrnili pogled na Ruse, ki so se zbrali v glavnem taboru v Liaojanu. Ali tam jim ni šlo več tako od rok.

Japonci se na suhem umikajo.

Oni Japonci pod generalom Kurokijem, ki so bili v bitki pri Fenvančenu Ruse potokli, so kmalu zadeli, ko so šli proti morski strani nad Kajčov, na rusko vojsko, močno 32.000 mož, ki je bila dobro pripravljena na boj. Zato so se Japonci v rednih vrstah umaknili. Do večje bitke ni prišlo, a bilo je že v malem spopadu veliko mrtvih. Nadalje se je Japoncem takole godilo: Japonci, ki so prekoračili reko Jalu, so prodirali v treh vrstah. Japonci so mislili, da bo ruski poveljnik Kuropatkin precej ves pogum izgubil, a postavil je 35.000 mož pri Hajčenu, proti morju ležečemu kraju. Ko so prišle prve japonske čete proti temu kraju, so se Rusa ustrašile ter šle nazaj. Kaj bodo sedaj storili, se ne vé; najbrž bodo počakali, da jim pride na pomoč kak oddelek od doma. Sedaj so poslali Japonci že tretjo armado, da bi Rusa za hrbtom napadla, a dosedaj se jim ga še ni posrečilo obiti. Rusi so sedaj že precej pripravljeni.

Velikanska japonska nesreča na morju.

Dne 15. maja so pred Port Artur prišle tri japonske oklopne ladje in tri križarke, ki so se postavile na bojni red. Kar na-

enkrat je ena izmed teh ladij zadela ob drugo, ker se v megli nista videli, ter se je potopila v par minutah. Ladja se je nagnila na desno stran in se s prednjim delom jela potapljati. V istem času je krila druga ladja „Jašima“ izkrcevanje vojakov pri Port Arturu in je po nesreči zadela ob rusko mino in se je jela pogrezati. Da bi prihiteli druge ladje na pomoč je dala znamenje, pri ti priliki pa zadela še ob eno mino, ter se je potopila v pol ure. V obeh ladjah je utonilo nad 800 japonskih mornarjev. Na prvi ladji „Hacuse“ je utonilo izmed višjih: trije kapitani, 33 drugih častnikov, na drugi pa: dva kapitana in 30 častnikov. Prva ladja „Hacuse“ je ena izmed štirih največjih japonskih oklopnih, bila je mnogo več vredna, kakor pa ruska „Petropavlovsk“, ki se je oni dan potopila. Dolga je bila 122 metrov, široka pa 23. Plavala je pol deveti meter globoko. Na tej ladji se je potopilo 440 japonskih brodarjev. Za Japonce je to velikanska izguba; ta ladja je veljala 25 milijonov kron. Druga ladja „Jašima“, križarka, je bila 110 metrov dolga, 14 pa široka; na ladji je bilo 360 mož, izmed katerih jih je 270 utonilo. — V trenutku, ko se je potapljala „Hacuse“, je priplavalo iz ladišča 16 ruskih malih torpedovk, ki so prisilile druge japonske ladje, da so se umaknile. Prišla so tudi poročila, da sta se tudi pri Dalnjem, ki je na zgornji strani od Port Arturja, potopili dve japonski ladji, tako je bila Japonska izguba strašna. — Vsled velikih izgub so Japonci silno potrti. Vse veselice so prenehale.

Japonske izgube na morju.

Precej pri prvem napadanju na Port Artur se je potopila ena japonska ladja, neka admiralska ladja pa je bila težko poškodovana. V bitki pri Čemuľpu se je bila potopila druga ladja, ena pa je bila poškodovana. Pri nekem drugem napadu na Port Artur se je potopila tretja ladja. Pri iskanju min se je potopila križarka „Mijako“. Pri vsem tem pa niso še vštete male torpedovke, katere so jim Rusi uničili, in pa prevozne in trgovske ladje, ki so jim jih potopili Rusi. Najobčutnejša izguba pa je zadnjih dveh ladij „Hacuse“ in „Jašima“.

Japonske izgube ob reki Jalu.

Ob reki Jalu so Japonci sicer zmagovali, a so imeli velikanske izgube. Ko so jim Rusi postrelili vojske, so pripeljali vedno nove čete v boj. Pri boju je ležalo na bregu reke veliko kupov mrtvih; na mostovih, ko so prehajali čez reko, je ležalo tri do štiri tisoč vojakov. Vsega skupaj so imeli od 9—12 tisoč mrtvih in ranjenih.

Nagovor poveljnika pred bojem.

Misel na krvav boj človeka do kosti pretrese, zato imajo poveljniki navado, da svoje vojake pred bojem ohrabre. Neki japonski admiral je imel taki-le govor: Pošiljam vas na najnevarnejši kraj, kjer boste izpostavljeni najhujšemu streljanju sovražnikovem. Svoje lastne otroke mečem topovon v žrelo. In ko bi imel svoje otroke, bi se ne pomišljal, ampak bi jih poslal z vami. Pojdite, moji otroci, in pokažite sovražniku hrabrost sinov solnčjih. Ako izgubite desno roko, bodete delali z levo, ako izgubite še to, delajte z nogami. Sedaj vam zapovedujem, umrite, umrite vsi za drago domovino. Vendar pa umrite šele po dokončanem delu, da se sovražnik ne bo veselil naše smrti!

Rusko pomenkovanje o vojski.

Dosedaj je prinesla ta vojska Rusiji še malo veselega, tako pišejo Rusi, toda tudi druge vojske se ne začno drugače. Kjer se seka gozd, tam leže trske. Brez izgub se ne konča nobena vojska. Sedanja vojska je zlasti sreča za Sibirijo, za njen razvitek, blagostanje in omiko. Sibirija je ruska Amerika, tje se bodo Rusi selili, kadar jim bo doma primanjkovalo prostora.

LISTEK.

Največ 50.000 kron.

Lepega dne je hitel k davkarji „dober“ človek in v eni sapi vprašal: „Ali imate onega Borovkarja iz Rovt v svojih knjigah?“

„Janeza Borovkarja iz Rovt?“ je odvrnil ne ravno prav uljudno davkar, „tistega šmirarja, ki poleti prodaja jagode in gobe? Ne, tistega reveža pa nimamo.“

„O slavna davkarija!“ je pričel dobri ovaduh priliznjeno. „Ta Borovkar ni revež kakor ste ga vi, gospod davkar, imenovali, ampak on je skoro najbogatejši človek celega okraja. Poznam ga predobro, tega prikritega hinavca! Saj pa tudi izvršuje cel ducat obrti, on je šmirar, prodaja jagode, suhe gobe, razna zelišča in kaj še vem vse. Kskor ljudje skrivaj šepetajo, ima menda tudi žganjarno, zakaj mu pa bo toliko jagod. Drugi človek sem lahko, če ta Borovkar nima vsaj z dvanajstimi trgovinami svojih zvez. Verjemite mi, da ima precej velik možnjček. Le potrkajte, tu gotovo ne bo zastoj!“

Davkar je dal ovaduhu razumeti, da je opravil, če je že vse povedal. Potem pa je parkrat pomigal z glavo in skomizgnil z ramami, kakor bi hotel reči: „Težko, težko bo kaj na tem resnice. Kje bo največji raz-

trganec največji bogataš. " A služba je služba, in ker je bil davkar dober in vesten uradnik, je dobil Borovkar kmalu veliko rjavkasto polo papirja lepo sčrtanega, seveda s praznimi prostori in z debelo pisano opombo, da mora kot vesten državljani letne dohodke natančno naznaniti, drugače i. t. d. Pero se ustavlja zapisati prehujo grozno. Saj veste sami kako in kaj.

Komaj je preteklo 48 ur in Borovkar je že izpolnil dolžnosti vestnega in dobrega državljanja. Kakor lepo more zapisati neokretna delavna roka, tako „lepo“ je zapisal Borovkar s skoraj belim črnilom: „Letnih dohodkov k večjemu 50.000 kron!“

„Ka-a-a-j!“ se je začudil davkar. Tak na zunaj tako zabit človek, pa dela take „kšefte“! Neverjetno! „Tiček le počaki!“ in davkar se je tako zadovoljno nasmejal. Če si priznal, da imaš petdeset tisoč kron dohodkov, potem si jih petdeset tisoč gotovo utajil, saj poznam take zvitorepce. No za enkrat naj bo petdeset tisoč dovolj!

Par dni pozneje je sopihal davčni sluga s celim kupom papirja v Rovte k Borovkarju. Dolgo časa je iskal njegove „palače“, šele po velikem trudu ga je dobil pred hišo, kjer je čistil na veliki rjuhi mravljina jajca od smeti. Ko je slišal, da je vsprejet med davek plačujoče državljane, se je priklonil slugi in se zahvalil za skazano čast. Počasi je odvil papir, a za božjo voljo! tu so stale precej visoke številke. Naložili so mu obrtnega in dohodninskega davka celih štiritisoč petsto in šestdeset kron in enainšestdeset vinarjev. Če jih ne plača v 14 dneh, zapel bo boben.

Sluga je stal še vedno na istem mestu, kakor bi čakal na kakšno plačilo. Stari ga je pogledal nekoliko po strani in zamrmral: „To pa ni ravno slaba šala!“ Potem pa se ni zmenil nič več dalje, ampak se je zopet zaveroval v svoje delo.

Drugo nedeljo je šel Borovkar v gostilno in z njim je romal tudi oni papir, ki je potem romal iz roke v roko. Da ste videli Borovkarja, kako je bil ponosen! Kmetje pa so nekaj mrmrali in godrnjali, postrani gledali na Borovkarja, saj jim pa nikakor ni moglo v glavo, kako more človek, ki ima tako revno obleko in ne izgleda ravno preveč brihtno, imeti toliko denarja.

„To se pa že spleča, Borovkar“, je dejal gostilničar, ki je znal računati, „pri tebi bo pa tisti, ki te je naznanil, dobro opravil. Če dobi tretji del, in vsaj tretji del bi po mojih mislih vsakdo moral dobiti, že potem dobi tisočpetsto in dvajset kron in od teh mu ne bo treba plačati dohodninskega davka. Prav gotovo te je nekdo naznanil, mi brez skrbi lahko verjameš. Davkarija sama ni tako hudobna.“

„Kaj govoriš, boter!“ je vskliknil Borovkar, „po mojih mislih ni nič hudega, če more kdo plačati čez štiritisoč davka.“

Naprej ni govoril, in ljudje niso zvedeli, odkod ima Borovkar toliko denarja.

A eno slabo posledico je dobro občutil naš bogatin. Preje je lahko poprosil kje za kaj gorkega ali pa za kos kruha, a sedaj je moral vse plačati, in ne malokaterikrat še dražje kakor drugi. Tudi za vbogajme so ga prosili, in on je znal ceniti to čast.

Davkarija je potrpežljivo čakala na štiritisoč petsto in sedemdeset kron in enainšestdeset vinarjev. Gospodje so si mislili, da Borovkar raditega noče plačati do zadnjega trenutka, da bi dalj časa užival obresti. A ko je mineval tretji teden in od Borovkarja le še ni bilo nobenega glasu, je zginjala tudi gospodom vedno bolj potrpežljivost in ko je minul tudi že četrti teden, tedaj je bilo tudi potrpežljivosti gospodov konec, in uradni sluga je zopet moral v Rovte.

Borovkarja je dobil v gozdu, kjer je imel velik ogenj in s svežim okleščkom je brskal okoli. Okrog ognja so bili nastavljeni veliki piskri, v katerih je bila gosta črna masa.

„Ali je kosilo že kuhano?“ je pozdravil sluga Borovkarja.

„Če mu diši, je povabljen tudi on“, se je odrezal Borovkar, „a mislim, da bo zanj nekoliko pregrenko.“ V piskrih je bila namreč smola.

„Nekaj sem vam zopet prinesel“, je dejal sluga in mu pomolil zopet kos papirja. „V desetih dneh je dražba, če ne plačate v osmih dneh.“ „Že dobro, že dobro!“ je hladnokrvno odvrnil Borovkar. „Lahko pridete, kadar hočete! Če bi me ravno doma ne dobili, tam pod večnim pragom bo ključ.“

„Tokrat morate biti doma, kadar pride gosposka!“

„Če je mogoče, o prav rad. Pred gosposko nimam strahu, najmanj pa pred slavno davkarijo!“

Sluga je opravil in jo popihal. Borovkar pa je malo zmajal z glavo in mrmral: „Jaz jih ne pogruntam. Ravno tako delajo, kakor bi bilo kaj resničnega na vsej stvari. Meni tudi dobro, saj kaj posebno hudega se mi tako ne more zgoditi.“

Ko je davkarija čakala osem dni in zopet osem dni, in za vsakih osem dni zaračunala 20 kron kazni, jo je nazadnje minila potrpežljivost in šli so rubit — trije gospodje pa dva sluga. Malo v hribu, na lepi ravnini je stala enonadstropna čedna hiša, z lepimi gospodarskimi poslopji.

„Tukaj bo najbrže Borovkar iz Rovt“, je menil nekdo izmed gospodov.

„Ne, ne, gospodje so se zmotili, Borovkar je še bolj naprej v hribu“, jih je poučila dekla.

Šli so še nekaj časa po zelenem gozdu, da so prišli zopet na planoto, kjer je stala stara, na pol podrta oglarska koč. Na strehi pa je kobacal Borovkar.

„Kaj koli počne gori?“ so vprašali vsi naenkrat.

„I hlebčke pečem za zimo“, se je odrezal Borovkar, ki je po strehi razpolaga razrezane gobe, da bi se preje posušile.

„Naj se potruži za nekaj časa raz streho.“ In pripravili so: črnilo, pečatni vosek in pa davčno štampiljo. Z nekako nezaupljivostjo so ogledovali nekaj časa bajto od zunaj in znotraj, in pri tem je marsikdo prišel z glavo in s kakšnim tramom v neprijetno dotiko.

„Ja, seveda, če se zapro okna, potem mora biti temno“, je dejal Borovkar, in odprl vrata na stežaj.

„Ali je to njegov dom?“

„Da, že čez tri leta.“

Sedaj niso nič izpraševali, če hoče plačati; pričeli so rubiti.

„Lahko bi si bili pot prihranili“, je dejal eden od gospodov, „ta bajta tako ni nič vredna.“

„O pač, nekaj je pa že vredna, samo to je, moja ni. Šli ste mimo gospodarja. Toliko časa smem biti v njej, dokler zopet ne prične kuhati ogla. A to je — in pri tem je pokazal na hišno „opravo“ — to je moje in to lahko zarubite, če že ravno bočete.“

In zapisnik se je glasil: „Lesena skrinja z obleko in perilom 30 K, postelja s kocom 2 K, stenska ura 2 K, tri stenske slike 1 K.“

„Da, to je vse moje“, je dejal stari, „pa še nekaj!“ in iz žepa je zlekel malo srebrno uro.

„Zepna srebrna ura 10 K.“

„Najboljše ste pa pozabili“, je dejal stari, stopil k postelji in iz podnožja zlekel mošnjiček.

„Gotovina v srebru 80 K.“

„In kje je še drugi denar?“ je prašal eden že nejevoljen.

„Če hočete že vse, tukaj imam še nekaj“, in iz nedrij je zlekel listnico, kjer je imel papirnat petak.

„To še ni vse, stari!“

„I seveda ni!“ je dejal Borovkar in zlekel še iz jednega žepa mošnjiček, v katerem je bilo nekaj drobiža.

„Borovkar! Vi se norčujete iz gosposke. Ne svetujem vam! Kje je ostalo premoženje!“

„Jaz nimam nič več!“

„Saj ste naznanili, da imate letnih dohodkov 50.000 kron.“

„Jaz bi bil gotovo prvi zadovoljen, če bi bilo to res!“ se je smejal stari.

„Saj je tu črno na belem“, in pokazal so mu papir, ki ga je dobil najprvo.

„Ja seveda, gospoda moja!“

„In nas imate za norca?“

„Bog me varuj tega, gospodje! Jaz nisem pisal petdeset tisoč ampak petsto, ja, največ petsto kron. Letos ne bom zaslužil niti tristo kren in ko me še gospodar ven vrže, potem pa beraško palico v roke in po svetu. To je dobro, da je umrla dobra rajnka, bom vsaj sam trpel.“

„Kaj mene briga to? Kaj je s tistimi 50.000 kronami?“

In konec? Dognalo se je, da je Borovkar zapisal: „Letnih dohodkov kvečjemu 500-00 kron [to je petsto kron in krajcarjev 00]“, ker pa je bilo črnilo tako slabo, zginila je pika, tako, da je ni bilo mogoče brati s prostim očesom. Z raznimi inštrumenti so dognali to, kar je trdil Borovkar

in to je bilo zanj tudi dobro, ker drugače bi bil čutil stroge paragrafe, ki prepovedujejo norčevati se iz gosposke. A Borovkar je imel od tega še eno dobroto, da je namreč zopet lahko prašal pri sosedih, če jim je ostalo kaj kosila ali južine, in da so dobri ljudje še rajše dali, če je povedal dogodbo o 50000 kronah.

Razgled po domovini.

Vseslovenski mladeniški shod na Brezjah se bo vršil 4 in 5. julija, na sv. Urha in slovenskih bratov sv. Cirila in Metoda dan. Na uvodnem mestu prinašamo članek, v katerem razlagamo velikanski pomen tega shoda in pozivljamo slovenske mladeniče k ogromni udeležbi. Že nam prihajajo iz vseh krajev Slovenije poročila, kako živahno se zanimajo mladeniči za shod in se zanj pripravljajo. Štajerci prirede svoj poseben vlak; tudi ribniška dolina namerava nekaj takega. Udeleže se shoda tudi slovenski mladeniči iz Koroške in Primorske, da, kakor čujemo celo izmed ogrskih Medmurcev in izpod laškega kralja. Zastopana bo torej moška mladina iz cele Slovenije. Da bo zanimanje še večje, naj sledé tu že danes glavne točke vsporeda: Prvi dan v pondeljek zjutraj ob 1/2 8. — 9. ure prihodi vlakov na postajo Otoče, odkoder udeleženci takoj odhajajo na Brezje, kjer bo glavni pozdrav in sprejem. Mladeniči s Kranjskega, ki dohajajo prvi, imajo ta dan skupno sveto obhajilo. Okoli 11. ure začetek cerkvene slovesnosti z govorom in slovesno sveto mašo. — Popoldne ob 2. uri letno zborovanje „slov. krščansko-socialne zveze“. — Po tem zborovanju javni vseslovenski mladeniški shod s prologom, slavnostnim in mladeniškim govorom, raznimi pozdravi in govori. Ob 7. zvečer za tiste, ki še ne odhajajo, slovesne večernice s pridigo in rimsko procesijo. — Drugi dan v torek ob 4. zjutraj sveta maša in skupno sveto obhajilo za oddaljenejše goste (zlasti Štajerce), potem slovo. Ob 6. uri odhod na Bled. Na otoku sv. maša in govor. Potem vožnja po jezeru. Popoldne odhod v Lesce na vlak proti Ljubljani, kjer si izvenkranjski gostje ogledajo našo prvostolnico. Zvečer ljudska veselica na čast gostom, ki se ponoči odpeljejo domov. — Tak je vspored v glavnih potezah. Če se kaj spremeni, pravočasno naznanimo. Zdaj pa mladeniči na noge, da rešite čast svojega dneva!

Umrl je dne 22. maja č. gosp. Anton Hočev ar, župnik na Brezovcu. Pokojnik je bil rojen v Ljubljani dne 1. junija leta

1841. in v mašnika posvečen 1. avgusta leta 1868. Eno leto je bil semeniški duhovnik, potem je služil za kaplana v Starem logu pri Kočevju, kot župnik v Št. Joštu nad Vrhniko skozi 19 let, in od l. 1893. dalje na Brezovcu. N. v m. p.!

Romanje v Lurd. Na razna vprašanja odgovarjamo, da je sedaj skupni romarski vlak skoraj zagotovljen. Tudi končni dogovor glede vožnje in hrane bo končan v nekoliko dneh. Potem objavimo natančen načrt vožnje, iz katerega bodo razvidne vse podrobnosti in tudi cene, ki se precej vjemajo z onimi, ki jih je prvotno objavil „Domoljub“.

Kako dr. Tavčar pomaga pogorelcem. Dr. Janez Tavčar je po milosti nemške gospode član dež. šol. sveta, kjer preganja katol. narodne učitelje, in po isti milosti tudi član dež. odbora, kjer dela samo z gago. Ta mož, ki se je prelevil iz vseslovenskega radikala v ponižnega hlapca nemških graščakov, nima v dež. odboru drugega posla, nego da odklanja prošnje ubogih pogorcev in občin za vodovode in o tem še isti dan poroča v svojem listu. Za ta posel mu mora dežela plačevati na leto 4000 K. Potem pa trobi v svet: Glejte, ljudje božji, obstrukcija še vedno žre! To je politično komedijantstvo najgrše vrste! Tako je tudi brenoviško županstvo vložilo prošnjo za pogorelec v Smihelu, toda dr. Tavčar jim je podpora odjedel, ker vdala sta se mu te variša dr. Schaffer in Grasselli, da je liberalna večina dež. odbora podpora odklonila. Da, dr. Janez Tavčar je res velik človekoljub, ker se v svoji mogočnosti maščuje nad ubogimi pogorelci! Toda vsaka sila do vremena! Tudi grablje se bodo slo-mile! Dež. odbor pa vprašamo: Ali je deželni zbor dovolil vse troške, s katerimi še vedno gradite deželni dvorec? In ako ne, zakaj odklanjate podpore pogorelcem, ki so največji reveži? Torej pred dež. dvorcem dragi stebri in ograje, pogorelcem pa — bič. Lepa tal Dr. Tavčar naj 4000 K razdeli pogorelcem, ker kot deželni odbornik jih ne zasluži.

Gorenjske novice.

* Perejo se smleški liberalci, zadnjič v „Narodu“, zdaj pa v gorenjskem „Strpencu“. Pa če se bodo bolj prali po „Narodu“ in „Strpencu“, bolj bodo umazani, zakaj okoli „Strpenca“ se zbirajo v resnici najbolj zavrženi ljudje. Sicer jim pa to tudi čisto nič ne pomaga. Kdo se pa za „Strpenca“ zmeni, kdo ga pa bere! Kdor po njem zabavlja, stori ravno toliko, kakor če otroci z bezgovo puško streljajo. Vse drugače je, če „Domoljub“ spregovori. Njega bere vse, kar le brati zna. To je, kakor bi iz kanona ustrelil, ali pa kakor bi na zvon udaril. — Torej ljubi liberalčki, imejte pamet! Na vas je ležeče, da ne bo streljanja. Mi smo že rekli in rečemo še, da ne iščemo prepira. Vsakomur smo pripravljene dati roko v spravo. Toda na straži bomo stali vedno, in vsakogar, kdor bi hotel liberalizem vtihotapljeti v katoliško občino, zavrnil nazaj, bodi baron ali berač!

* Razžaljen je posebno Brojco. Pravi, da ni govoril besedi, katere smo mu očitali. Mi nočemo nikomur krivice delati. Če jih ni govoril, jih pa ni govoril; saj je lepše, če jih ni. Toda kako je potem meglo nastati tako govorjenje? — Ljubi oče Brojco, naj vas to zmodri! Ne držite z liberalci; poslušajte rajši svoje dobro ženo, ki vam prav hoče, potem ne boste prišli več hudobnim ljudem pod zobe in hudobnim časnikařem pod pero!

* Dol pri Ljubljani. Nestrpno smo pričakovali prihoda presvitlega g. knezoškofa. Sprejem je bil prav lep. Vsi javni zastopi so se prišli poklenit svojemu višjemu pastirju. — Odlikovali so se vrli mladeniči v ljubezni do gorečega nadpastirja: postavili so v fari do 70 večjih majev, slavolokov je bilo do 20. Verno ljudstvo pa je pokazalo, da odločno obsoja podle napade „Slov. Naroda“ na vzvišeno osebo preblagega g. knezoškofa. Naj le še blati naprej „Slov. Narod“ našega vladiko; prepričana bodi „umazana cunja“, da s tem koplješ jamo le sebi in tistim, ki te vkljub prepovedi trpé še v svoji hiši! Za danes le toliko!

* **Nesreča.** Tomaž Kuhar iz Črne pri Kamniku se je obstrčil, ko je kamenje vrta. Ožgalo ga je po rokah in po obrazu.

* **Nova cestna določba.** Iz kamniškega okraja se nam piše: Nad 40 posestnikov, mlinarjev in voznikov in enajst županov iz kamniškega okraja je poslalo deželni vladi prošnjo za olajšavo nove cestne določbe, ki določa, da mora imeti vsak, ki vozi več kot 2000 kg., 10 cm. široka kolesa pri vozu. Ker bo ta določba povzročila veliko škode tako vsem voznikom, kakor tudi premnogim kmetom naše dežele, ki si zdaj semintja zaslužijo z vožnjo kak krajcar za davke in najnujnejše potrebe, naj se vsi naši zastopniki prizadevajo doseči od dež. vlade, da ugotovi prošnji prosilcev, da bodo namreč smeli voziti z dosedanjimi vozmi vsaj do 2800 kg.

* **Uboj.** Iz Škofje Loke so pripeljali orožniki v Ljubljano Janeza Fajfarja. V nekem prepiru je Fajfar zabodel svojega nasprotnika, kateri je potem v nekaj trenotkih umrl. Po 14dnevem trupalnem iskanju so našli orožniki Fajfarja skritega v neki gostilni. Ko so ga prijeli in vprašali, zakaj se je skrival, je rekel, da se je bal videti obličje svoje žrtve.

* **Iz Sore.** Bili so časi, ko je bilo pri nas vse mirno, a zdaj se pa bere vedno kaj posebnega v „Sl. Narodu“, in ljudstvo toži, da je hudo na svetu. Raznesla se je celó govornica, da se antikrist bliža. Zaplatarjeva Mina je pa tudi prepričana, da je tako; ko je oni teden prinesla butaro suhljadi iz gozda in je počivala na prelazu, je razkladala svoje sanje plevicam na bližnji njivi takole: Sanjalo se mi je, da sem pri nabiranju suhljadi trčila nenadoma na kačje gnezdo. Kače se bile zapleteno v zavitek, a sredi kolobarja se je vzdigoval pisan modras, ki je bil za načelnika kačjemu gnezdu. Vse je sikalo iz kačjega gnezda proti ljudstvu, ki se je zbiralo pod cerkvijo, tako da se je ljudstvo ustrašilo in jokaje zbežalo proti domu. — To je znamenje, da se bliža antikrist, je potrdila Mina in odšla z butaro, a ljudje premišljujejo, kaj pomenijo te sanje! — Pa je resnično prav hudo postalo pri nas; vse je razdvojeno, jeza, sovraštvo, obrekovanje in pohujšanje se širi, — in sodnija ima v zadnjem času več opraviti pri nas, kakor celi čas, kar se spominjajo najstarejši ljudje. Vse je v tožbah, v eni osebi najdeš različne strani pravdarskega aparata; danes tožnik, jutri priča in pozneje toženec: vse je pripravljeno, da se le pravdarska bolezen vzdržuje. Nasproti pa je obsojeno vse, kar pride pod obtožbo. Obsojen je človek, ker je izgovoril besede, koje sta že dve fari pozabili. Obsojena je gospa, ki je reševala čast sorških hlač z namočeno metlo. Obsojen je nadalje naš župan, če tudi so priče dokazale, da je to resnica, kar je

govoril, — in to za tožnika ni bilo lepo. Obsojen je tudi odličnjak, ki je obkladal naše odlične može z „lumpi“ — ne, — obsodil se je sam, ker jih je moral prositi odpuščanja in plačati precej kazenskih stroškov. Sicer je obsoja dobra stvar, — da bi le kaj tudi pomagalo!

* **Največji zvon na Kranjskem** bo dobila jeseni cerkev pri D. M. v Polju. Naroden je v Dunajskem Novem mestu pri Hilzerju. Tehtal bo do 108 starih centov.

* **Pri Devici Mariji v Polju** se bo, kakor se sliši, v kratkem nastanil poštni urad. Tako bo ustrezno ljudstvu, ki želi imeti pošto v svojem središču.

* **Upokojen** je na lastno prošnjo učitelj g. Bog. Krenner v Škofji Loki.

* **Da bi pujska ne zeblo.** Gorelo je v Jaršah pri Pavliju. Zgorela je hiša in hlev. Zakuril je otrok z namenom, da bi pujska ne zeblo. Zakuril je preveč, tako da je pujskec zgorel.

* **Gorilo je požrl.** „Tole berite, gospodična“, je rekel neki liberalček neki gospodični v selški dolini, ter jej molil „Narodov“ članek o gorilah pod nos. „E to pa le vi berite, ker to verjamete in ste gorili zelo podobni“, mu zabeli ona. In „Narodovec“ se je samo pomilovaje namuznil ter „požrl gorilo“.

* **Najkrajši ofer** so imeli selški občinski odborniki, ki so Šliberja poslušali in niso hoteli hoditi k občinskim sejam. A okrajno glavarstvo in župan so jim dokazali, da se Šliber rad zmoti in pripravi svoje udane v globo 5 K.

* **Glavo je izgubil.** „Glavo zastavim“, je rekel Šliber, da ne plačamo niti vinarja, ker ne hodimo k občinskim sejam“. In mož je rad ali nerad tudi sam plačal 5 kronc. Če ne bi župnik in župan posredovala v občinskem odboru, bi za prvi slučaj plačali po 40 kronc. Drugi trdijo, da je Šliber izgubil svojo glavo med občinskimi računi, še predno je izročil županstvo v druge roke. To resnico je potrdilo „črno na belem“ tudi sodišče v Škofji Loki. Torej Šliber brez glave!

* **Držajev ob Sevnici do Zotlarce** še nimamo v Selcih, čeravno bi bili nekaj dni po volitvi silno potrebni za neke „neodvisne kmete“, ki so se le ponoči ljudem prikazovali.

* **Napad in uboj.** Dne 15. maja je vdrlo kakih 20 delavcev, ki so v službi pri železniškem podjetju, v stanovanje hišnika Antona Zadelija na Hrušici. Hišnik je streljal z revolverjem in enega ranil. Medtem se je zbralo še okoli sto delavcev pred stanovanjem, pa jih je orožništvo pravočasno razgnalo. — Isti večer je prišlo do pretepa in klanja med delavci v Robičkovi gostilni na Hrušici. Trije so bili ranjeni. Miha Svetlin, 23 let star, z Rovtic pri Mengšu,

je dobil pet ran in je drugi dan popoldne umrl v bolnišnici.

* **Nesrečna smrt.** Devetindvajsetletnega mlinarja Mihaela Markoviča iz Okroglega je povozil vlak. Železniški stroj ga je vlekel 12 in pol metra daleč. Od vasovanja je Markovič šel pijan po železniškem tiru, kjer ga je zagrabil vlak.

* **Težka telesna poškodba.** V Kranjski gori so zaprli delavca v bohinjškem predoru Dane Oreškoviča zaradi težke telesne poškodbe.

* **Ustrelil je v prepiru** v Bohinjski Bistrici laški delavec Janeza Arha.

* **Napad na gorenjski vlak** je bil izvršen na mostu med Hrušico in Dovjem v noči od 23. do 24. maja. Zlikovec je izdri močne deske ter jih položil preko tira. K sreči je bilo takrat mokro vreme, da vlak ni skočil s tira. Aretirali so delavca državne železnice Janeza Učekarja, katerega dolže, da je izvršil zločin.

* **Tatvina.** Josip Žerjav, doma iz Celovca na Koroškem, se je učil za komija pri trgovcu g. Trevenu na Savi pri Jesenicah. Dečku ni dišalo biti čisto brez denarja. Izmaknil je svojemu gospodarju čez 30 kron denarja in pa več drugih stvari. Na sumu je, da je poneveril do 1700 kron denarja. Sedaj sedi v preiskovalnem zaporu v Kranjski gori.

* **Umrila je g.** Alojzija Ahčin, trgovka in prodajalka „Slovenca“ na Jesenicah. Naj počiva v miru.

* **Obisk Čehov.** Dne 15. maja je prišlo 36 čeških inženirjev ogledat si gradbo nove železnice in predora na Hrušici. Na čast češkemu gostom so Jeseničani razobesili zastave. Z Jesenic so šli v Bohinj.

* **Zabaven večer s petjem in godbo** je napravilo izobraževalno društvo na binokostni pondeljek v Kranjski gori. Sodeloval je tamburaški zbor kat. slov. delavskega društva na Savi pri Jesenicah, domači ženski in mešani zbor je pa izvajal razne pevske točke. Izobraževalno društvo ima že svoj tamburaški zbor, ki se spretno vežba pod vodstvom organista g. Lukmana. Bog daj obilo uspeha!

Dolenjske novice.

Od Šmarija do Trebnja.

† Iz velikološke občine. Dne 19. maja je bila na Veliki Loki občinska volitev, pri kateri je katoliška stranka slavno zmagala. Velika Loka je imela doslej vedno liberalnega župana. Bil sem že priča raznih volitev, a da bi bilo kje veselje nad zmago tako splošno in tako presrčno, tega še nisem doživel. Liberalnemu županu je menda vest na-

povedovala, da se bo treba odreči gospostva v občini, zato ni hotel razpisati volitve, dasi-ravno mu je doba že davno potekla; šele glavarstvo ga je moralo k temu prisiliti. Ko pozneje ni hotel popraviti napak v volilnem imeniku, ga je zopet glavarstvo prisililo, da je rešil vložene pritožbe. Ko je bila slednjič volitev že v drugo razpisana za 19. maj, so liberalci vse moči napeli, da bi si ohranili zmago. Liberalci so čutili, da se je poštemu ljudstvu njihova surovost do dna duše pristudila, zato so se poslužili skrajnega pripomočka, začeli so žugati s silo. Napovedovali so, da bodo katoliške volilce z gnili majci napadli, da imajo hlapce najete za boj itd., posebno so pretili duhovnikom, kateri bi prišli na volišče. Da so zraven zaso silo agitirali in lagali prav po liberalsko, to se samo ob sebi razume, a ravno s tem so sami sebi jamo kopali. Ker vem, da bodo liberalci lagali, s kako silo smo mi ljudi gonili in zaklinjali k volitvi, zato že naprej pokličem vse možake na pričo, da vsega tega ni bilo treba, možje so bili že sami odločeni in navdušeni, ravno liberalna surovost in laži so marsikomu odprle oči, ki je poprej še omahoval. Na dan volitve je vsakemu poštemu človeku igralo veselja srce pri pogledu, kako so v obilnem številu prikorakali naši volilci z navdušenjem na volišče: mladi gospodarji, priletni možaki in sivi starčki, a vse je ena misel navduševala: proč z liberalnim županstvom! C. kr. okrajno glavarstvo je poslalo k volitvi gosp. okrajnega komisarja, kateri je strogo nepristransko vodil volitev, kar mu vsi volilci s hvaležnostjo pripoznavajo. Splošno mnenje je, da bi se brez njega v tako napetih razmerah volitev sploh ne bila mogla izvršiti. Trije orožniki so skrbeli za red. Volitev se je vršila popolnoma mirno, Ločani se nise upali ganiti, tako mirno se še nikdar ni volilo na Loki. Župan Gliha je skušal večkrat neopravičeno zavreči kak naš glas, tako da ga je moral g. komisar večkrat zavriniti. Parkrat so liberalci zahrulili iz pivske sobe, a so na komisarjevo povelje hitro utihnili. Neki liberalni usnjak iz Šent Vida, piše se menda Moravec, je začel zabavljati našim možem, a je ališal poštene, in nazadnje ga je še orožnik s silo porinil iz veže. Ko je začel voliti tretji razred, so bili liberalci še precej živahni, a kolikor dlje so volili, toliko bolj malobesedni so postajali, a ko je bila volitev okrog 12. ure ponoči končana, je bila zmaga naša dobljena, a liberalci so se poskrili. Da bomo zmagali, to smo pričakovali že naprej, a da bo zmaga tako sijajna, tega nismo upali. V tretjem razredu imamo po 124 glasov a liberalci največ 66, v drugem mi 46, liberalci 17—20. V prvem razredu so zmagali liberalci, kot smo naprej vedeli, a tudi tu le z največjim naporom, tako da so liberalci tudi sami sebe volili.

Izvoljenih je katoliško-narodnih odbornikov 16, liberalnih pa 8, mi imamo torej dvetretjinsko večino, liberalci nimajo nobene moči v odboru.

Posebno vzgledno so se držali možje iz Trebanjske fare. Kar je pravih spoštovanih kmetov, ni ne eden potegnil z liberalci, iz večine vasi so možje vsi volili s katoliško stranko, le par zapeljancev, ki posedajo po liberalnih gostilnah, je z njimi volilo, tako da so bili liberalci celo v zadregi za kandidate. Volili so take, ki znajo najbolj piti ali zabavljati, celo nekega J. Kmeta po domače Jurjevega iz Kamnega potoka, o katerem se je govorilo, da je letos na pepelnično sredo s pustnimi šemami ploh vlačil po Trebnjem; zato so ga menda liberalci za sposobnega spoznali, da ploh vleče tudi liberalnemu županstvu. Mlademu Bizjaku iz Škovca, katerega so liberalci volili v I. razredu, pa bodi povedano, če je zaradi časti potegnil z liberalci, da ga v družbi z liberalci ne čaka čast in spoštovanje; s tem, da se je združil z liberalci, se je postavil v nasprotje ne samo z domačo vasjo, ampak s celo faro, ki ne mara liberalcev. Če ga veseli, naj pa le z J. Kmetom ploh vleče liberalcem, druge časti mu liberalci ne morejo dati. — Čvrsto so se postavili tudi vrli Čatežanje! Čast jim! Tudi iz Št. Lorenske fare je prišlo več vrlih mož in se častno držali; a nekaj se jih je zbafo Ločanov in so ostali doma; naj jim bo slavna zmaga v izpodbudo, da bodo v prihodnje neustrašeno prišli na volišče in volili može katoliškega prepričanja, da se bodo tudi sami tako iz srca veselili zmage, kakor se je veselijo drugi katoliški volilci. Čast vsem neustrašenim možem! Le tako neustrašeno se držite še zanaprej, in nikdar več vam ne bo županil liberalci, nikdar več vas ne bodo zaničevali Ločani. Novi odbor naj pa čvrsto deluje v prid občini, ne samo v prid bogatinom, ampak tudi v prid manj premožnim in siromakom! — Nazadnje še eno smešno! Zagrizeni liberalci Matija Sila iz Pristave je drugo jutro zaničeval poštene volilce, ki so prišli mimo njegove hiše, a je pošteno naletel. „No, ali si šel tudi ti v farovž po „lon“?“ je vprašal nekega moža, ki je ravnokar že v Trebnjem nekega liberalca razkačil. „O ne, saj nismo nič zglibali za „lon“. Pri Petroviču sem bil, sem mu ponujal podrešeto, ki smo jo na Loki napravili, nekaj je imam še na Pristavi za prodati, pa Petrovič je ne mara, je preslaba; jo bom peljal v Mekronog k Eratu, ta vse kupi, ta je kupil tudi Št. Rupertsko, jo v Benetke pošilja za golobe „futrati“. — Liberalci je kar sapo zaprlo in molče se je zavlekel nazaj v svoj brlog. Mi se prav iz srca smejemo, kako je ta mož podrešeto prodajal, sicer pa kot pošteni ljudje nikogar ne zasramujemo, pač se pa iz srca zmago

veselimo. Liberalci so imeli polevnjak vina pripravljene za zmago, Šlajpah je nameraval menda bika zaklati, a vse veselje je šlo po vodi. Sliši se, da nameravajo liberalci volitve ovreči, mislim, da ne bo kruha iz te moke; a če bi se jim le posrečilo kaj iztakniti, naj vas ta zmaga navduši, da še v obilnišeri meri pridete na volišče in še slavnejše zmagate. Živeli krščanski možje! Živela resnica in pravica!

† Kdo je volil z liberalci? Vsi šnop-sarji, pa gostilničarji; to si bomo zapomnili. Častna izjema je gostilničar Škoda na Zaplazu, odločen naš pristaš.

† Posebna sorta so bila liberalna po-oblastila: na vsakem je bil občinski pečat. Župan je kot uradna oseba agitiral. No očka Pakar, skrajni čas je že, da vam pečat vzamemo iz rok, da ne bodete povsod z njim mazali. Tri leta ste se učili, pa še ne veste, za kaj se rabi.

† Liberalni župan bi bil najraje vsako naše pooblastilo zavrgel in hotel je naše pooblastilce prav sodnijsko preiskavati. Seveda smo mu takoj to bolezen pregnali.

† Besnost liberalcev se vidi iz naslednjega: Liberalni gostilničar Šlajpah, v čigar hiši se je vršila volitev, vidi v volilni sobi trebanjskega g. dekana sedeti na svojem stolu. „Ta pr.... f.. ne bo sedel na mojem stolu“. Skeči v sobo in vzame stol. G. dekan ga je z veseljem prepustil. In Šlajpah je odnesel stol.

Z ribniške zemlje.

† Neugnani Robarji. Dne 5. junija t. l. v nedeljo popoldne, bo imela zopet Marijina družba iz Roba na Slevici cerkveno slovesnost, po kateri bodo mladenčiči predstavljali igro: „Vaški akopuh.“ Želeti je, da se udeležé te prireditve tudi sosednji Gregorci in Laščanje, da se vnaamejo za pošteno in vzgojno razveseljevanje.

† Strah je mimo šel binkoštno soboto v noč. Tuintam je bolj ali manj poropotal. Drugi dan so semtertje opazovali, da je metal sodrag (drebno točo), ker ga je bilo dobiti še pod kapom. Škode seveda ni bilo posebne, vendar pa ta reč ne koristi niti drevju niti poljščini, akoravno bi jo kdo v žaklju nesel čez njivo ali vrt. Saj tako pravijo stari izkušenci možje in mi jim radi verjamemo.

† Nejasno kaznen je videl zapisano „Ribniški novičar“ te dni gori v Ljubljani. Na neki plavi tablici je stalo tole: „Po tleh pluvati je prepovedano — 10—400 K kazni ali ostrega zapera.“ Hencajte, ta je pa huda! Človek bi si skoro usta zavezal na šrang, da se ne sposabi in se mu ne pripeti kaj hudega. Toda, dragi moji rejaki, nikar se ne bojte. Brez skrbi lahko plunete

tuintam, kajti ni prepovedano pluniti, ampak pluvati. Kolikokrat je pa treba pljuniti, da se to pravi pluvati, pa tudi še niso določili profesorji slovenščine na ljubljanskem rotovžu. Torej, Ribničan, le brez skrbi pluni, akoravno vidiš tako tablico in 400 kron na njil!

† Fantje, nekoliko potrpite! En teden pred Binkošti je šlo nekaj Dragarjev in Potočanov na vojaški nabor v Kočevje. V Sajevcu pri Ribnici so se nekaj sprli in eden je sunil svojega nasprotnika z nožem v trebuh. Reveža so v pondeljek pokopali na ribniškem pokopališču; morivca pa v ribniškem sodišču. — Tudi v Laščah so bile ob naboru napete razmere. Čast in hvala

kakšen bo, pogledajte v „Bogoljuba“, če ga imate, sicer pa idite do sosedu in si ga ondi ogledajte!

† Sladka stara leta užival bo pač Fr. Oražem v Prigorici pri Dolenji vasi. Meseca majnika „stopil“ je v stoto leto. Dobro se še spominja, kako so Francozi delali v Dolenji vasi most čez vodo Ribnico. Rad pride še na solnce, toda nima več prav moči do njega; toraj ukrotil je celo solnčne žarke. — Take stare ljudi imajo navadno domači in sosedje radi, ako že ne radi drugega, zato, da pridejo — v „cajtenge“. — Pa imamo nekje na ribniški zemlji še drugega korenjaka iz l. 1817, ki vidi in sliši še kakor sedemleten otrok in je po lastni izjavi še najbolj „kerlo“ v celi vasi. No, imena ne izdamo, dokler je korenjak ne „priseka“ do devetindevetdesetih.

† Babilonski most imamo v Ribnici. Že so postavili „grunt“, pa so potem vse delo popustili. Znamenit bi bil, ko bi bil dodelan, ker bi bil „za par“ zvoniku v Pizi na Laškem. Ondi namreč stoji zvonik jako pošev ali postrani, ta most je tudi „uštiman“ pošev čez ribniško Bistrico. Človek bi mislil, da je prišel med Japonce, ko bi prišel v Ribnico in videl oni poševni most. Tam na Japonskem nemara tako napošev delajo, ker se jim menda vse napošev vidi, ker imajo oči napošev.

† Lepo reč smo zvedli v Ribnico. Gori v Dragi hoče nekaj ljudi izstopiti iz svete edinozveličavne katoliške cerkve. Mi na to ne rečemo drugega, kar smo slišali nekega učenega pridigarja: „Vsaka hiša mora imeti svoje stranišče in silno nadležno bi bilo, ako bi ga ne imela, tako mora imeti tudi sveta katoliška cerkev prostor, kamor meče svoje smeti!“

Belokranjske novice.

† Najnovejše. G. Viktor Parma je še vedne okrajni glavar v Črnomlju. Baron Hein že vedo, zakaj!

† Miko Gribeljski, katerega je zadnje dni neki človek trikrat obstrelil, še ni umrl, ampak poprašuje po nekem sodniku iz bližine, če rabi kaj denarja.

† V Dragatušu bodo na praznik presvete Trojice upeljali Mar. deklinško družbo po č. g. dekanu iz Semiču.

† V Metliki imajo jeziki veliko posla, ker se pri zadnji volitvi pri prvi dolenski posojilnici ni vse tako izšlo, kakor so ne-

kateri hoteli, ki so se že pri vojaki okretali. Pametni Metličani in pravični — kolikor — so ta dan z zavednimi kmeti pomedli po posojilnici vsaj nekoliko, kar drugim Metličanom pač ni — prav. No, jaz tudi mislim, da je dosti „molčati — 12 let“, kakor je rekel neki metliški meščan. Pri glasovanju o spremembi pravil so ostali v manjšini — čujte! v volilni sobi le — g. Gangl, Golja in pet oseb nežnega ženskega spola: ti so bili pa tiči! Vsi drugi so bili za pravična pravila, ki so tudi obveljala. Tla so postala nekaterim vroča. Precej meščanov je pokazalo, da imajo še nekoliko poguma in da kljub prepovedi vržejo od sebe to, kar vidijo, da ni prav!

† G. Prus — in g. O. Šturm! Stenografa je manjkalo v Metliki zadnjič pri volitvi, da bi svetu prebral resnične levite, ki jih je bral gosp. Prus v volilni dvorani g. Otmarčku. Ni čuda, da je neustrašeni g. Prus trn v peti stranki Gangl-Šturm! Takih neustrašenih mož več in tako poštenih — pa bo mir!

† Sodnija in ljudstvo. C. kr. sodnija je oprostila dne 14. majnika gospoda Otmarja Šturma — obsodilo ga pa je ljudstvo 16. majnika, ko mu je izreklo nezaupnico!

† Presell se, kakor se poroča, v svoje prostore v grad — prva dol. posojilnica v Metliki. Čas je že bil!

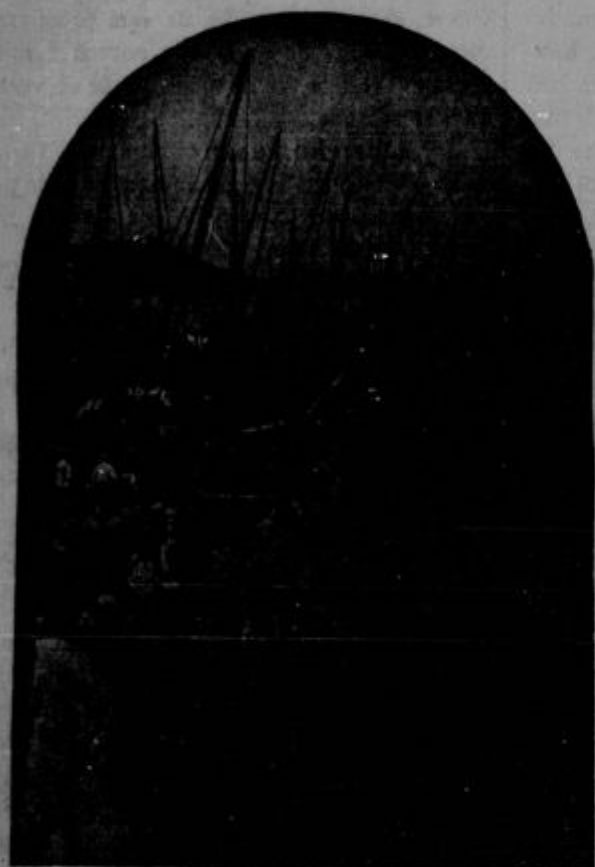
† Marijine deklinške družbe iz cele Belokrajine so imele svoj skupni shod dne 18. maja na Vinem vrhu pri Semiču. Lepo je bilo; marsikatera vroča prošnja je pobihela v skupni pobožnosti do nebeške Kraljice, da bi varovala njih same in tudi dobre stariše, brate. Molile so tudi za one, katerih ni bilo tam, ki sploh zabavljajo čez to, kar je Bogu in poštemu katoličanu svetega. Ojačene in navdušene Marijine hčere — na svidenje zopet!

† Belokranjecem „Domoljub“ priporoča, da si dobro zapomnijo to-le: V Novem mestu sta zraven Slanca še druga dva dobra zagovornika dr. Žitek in Šegula, ki rada postrežeta v važnih zadevah.

† V Adlešičih so imeli sveti misijon pretekli teden. Bili so tu gg. oo. jezuitje iz Ljubljane.

† Na Suhoru je pred gosp. kanonik Kajdiž blagoslovil Mar. zastavo za dekleta na praznik presv. Trojice.

† „Tkúla znaja“ bi rekel Iblančan. Da! Iz Radovice je komaj izginil liberalni učiteljček petelinček in je prišla vrla učiteljica, ki se ne sramuje moliti in k maši hoditi — že se oglasi neki Barle iz Metlike in pripoveduje okoli, da bo dal v „Narod“, „da jo mislijo farški podrepniki stran spraviti“. Na to misel je prišel samo zato, da

Čemulpsko pristanišče v Koreji.

gre c. kr. žandarmeriji in gregorskemu županu, da ni prišlo — do krvi. — Mi pa takole sodimo: Kdor ni „tavblih“, naj se nikar ne petelini, kdor pa je, naj pa nekoliko potrpi, morda je že zanj brušen „poganet“ na obeh straneh — in še enkrat na obeh straneh, na naši in sovražnikovi. Takrat si bodele pa lahko utešili hrepenenje po pretepu. Tedaj pa le korajžo!

† Med dvema stoloma, kje se sedi? — Na tleh. Ali je to pripravno, ali ne, vprašajte ribniškega notarja!

† Fantka smo dobili. „Novičar“ je dobil bratca. Ime mu bo „Ribniški romar“. Nabrano robo razstavljal bo v „Bogoljuba“. Zadnji list „Bogoljuba“ govori natančneje o njem. Ako vas mika,

bi, če bi bilo mogoče, zasejati prepir med učiteljico in duhovnike. Kakor smo izvedeli, naj g. Barle sam pogleda, če on sam ni res kedaj bil „farški podrepanik“! Podzemelj bi vedel dosti povedati — o nehvaležnih dobrotah!

† **Metliška šola** pravijo, da je premajhna, a vendar se celo prodaja notri. G. Burnik morda misli napraviti štacuno v šoli, zato tako sili, da bi hodili zunanji otroci na Radovico in na Suhor. Gospodje **župani pozor!** Kmetje, če ste zidali metliško šolo, kaj bi radi še katero drugje! Imate denar? G. Burnik naj le lepo tiho bode in ž njim tudi drugi in naj le po uči v šoli — a ne zunaj šole!

† **Dve kravi** sta bili ukradeni v Metliki pretekli teden. Če so ju dobili, vam bo sporočil drugi.

† **Revizorji posluh!** V Metliki je prišel revizor, da bi revidiral že 30 let obstoječo posojilnico, katera ves čas ni bila niti enkrat revidirana; a sedaj je bil gospod revizor gotov v dveh urah. Vpraša se strokovnjake, ali ima ta posojilnica tak vzoren „red“ in zraven pravico, da gospoda revizorja kratkomalo odpravi, ali pa je sam odšel, da pusti to težavno delo državnemu revizorju, katerega zahtevamo, ker mi hočemo vedeti, pri čem da smo!

Iz litijskega okraja.

† **Sedem kranjskih bratov** — sedem cesarskih soldatov. Pri Goštetu na Savi je bilo pri eni sami hiši sedem bratov potrjenih za vojake. Šest jih je že služilo cesarju, sedmi bo pa kmalu začel. Zato se pa tudi postavijo!

† **Zgodnje jagode.** V litijskem okraju se že lahko dobe na prodaj lepe zrele jagode. Pa tudi drugo vse, ne samo jagode, lepo kaže in obeta dobro letino, če nas Bog kaj ne potiplje.

† **Hud vihar** in nevihta je divjala 16. maja zvečer po kumljanskih hribih in na Prežganju je huda ura 4. t. m. napravila mnogo škode na črešnjah in bruskah.

† **Iz Polšnika.** Binkoštni pondeljek smo mi Polšničanje imeli lepo slovesnost, kakršne še pri nas ni bilo. Stara cerkev je bila zanič in premajhna, zato smo jo podrli. Pa kaj bi ne bila, saj je bila že nad 300 let stara, svet se pa zmeraj „gmera.“ V pondeljek pa so vel. g. dekan šmartinski pri nas blagoslovili vogelni kamen. Slovesnost je bila genljiva. Najprej so nam v lepem govoru pojasnili pomen in obrede blagoslovljenja kamena, potem so kamen blagoslovili in nazadnje darovali sveto mašo pod milim nebom. Ljudstva je bilo od daleč in blizu. Bil je navzoč tudi bl. g. stavbeni mojster V. Accetto s svojo

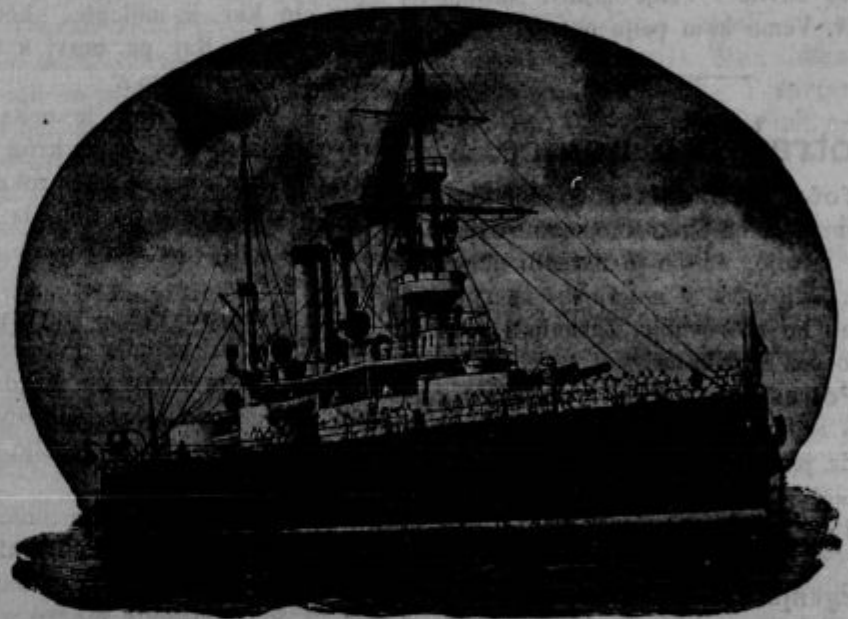
blag. rodbino, ki je pomagala pri lepem cerkvenem petju. Zvonik in oklepi so bili okrašeni. Vse se je lepo izvršilo. Do jeseni bomo v cerkvi že pod streho in 1909 bomo praznovali že v lepi novi cerkvi 400 letnico samostojne naše fare. Bog daj, da bi bila cerkev prav lepa!

† **Veseli so Liberžani**, ker so dobili v četrtek za svojo cerkev, podružnico šmartinsko, nov zvon. Sedaj imajo v svojem zvoniku štiri zvonove. Toliko jih ima še malokatera farna cerkev, mi se pa pobahamo s štirimi. Seveda, hvalo smo dolžni našemu skrbnemu ključarju, vrlemu fantu Jožefu Podnebšek, ki nam je že marsikaj pri cerkvi oskrbel.

† **Velkanski mlaj**, 45 m. visok, so postavili vaški fantje ob prihodu prem. gospoda knezoškofa na Vače, dne 15. maja.

† **Prekrasna dekanjska cerkev** v Šmartinem je dobila te dni tudi lepo ograjo, delo domačega mojstra Verbajsa iz Ustja.

res ošabno in izzivalno po vasi, češ, zmaga bo naša. Po 10. uri pa so postali bolj ponižni, ker so videli, da se ljudstvo za nje nič ne zmeni, in da voli po svojem prepričanju in svoji vesti. — To so res čudni ti liberalci! Vedno in povsod sramotijo kmečko ljudstvo, pravijo, da je neumno, zabito... Združeni so z nasprotniki našega ljudstva; njihovi časopisi so v službi graščakov in kapitalistov zoper ljudstvo; tako nesramno in predrzno napadajo celo sv. vero, katera je našemu ljudstvu nad vse ljuba in draga; ob času volitve pa hočejo, da bi kmet volil po njihovem receptu. Kaj mislite, da je naše ljudstvo res tako zabito, da bi ne vedelo, katera stranka da dela njemu v blagor? Li mislite, da bo kdo izmed kmetov hodil za takimi „prijatelji“, ki mu plačujejo za delo enega dne borih 35 krajcarjev — brez hrane? Tudi z grožnjami ne bodete ničesar opravili. Sicer pa, če bodete skušali ško-

Potopljena ruska oklopnica „Petropavlovsk“.

Iz drugih krajev Dolenjske.

† **V Šmarjeti na Dolenjskem** kraljuje silna žalost med — liberalci. Kaj pa se je zgodilo? Za liberalce nič nenavadnega. 24. maja bili so pri občinski volitvi popolnoma poraženi. Naši vrli možje so jih s toliko silo vrgli ob tla, da si baje ne bodo več upali v boj s klerikalnim zmajem. Ubogi liberalci! Toliko so se trudili, letali od vasi do vasi, obljubljali golažev in vina, kolikor bi kdo hotel, še celo grajščak Uim storil je vse, kar je mogel, da bi zmagala njegova t. j. liberalna stranka; a vse zastonj. Naši možje stali so kakor skala. Čast jim! Letos imeli so liberalci precej upanja. Napravili so shod. Ker je bila jed in pijača zastonj, prišlo je res k shodu kakih 60 ljudi, ki so bili večinoma Škocijanci. Dan volitve je neki liberallec rekel: danes jih pa bomo. Do 10. ure so hodili

dovati našim volilcem, prišli bomo na dan z resničnimi pikantnostmi, kar marsikomu ne bo ljubo. Zato liberalčki roke na klop, in lepo pridni bodite.

† **Nevihta in toča.** Iz Boštanja se poroča, da je bilo tam v osmih dnevih od 16. do 23. maja pet neviht, a je dvakrat ob hudi nevihti padala tudi toča. Drugič je toča klestila na binkoštni pondeljek. Žalibog, da je takrat povzročila mnogo škode na žitnem polju, v sadnih vrtovih, a še posebno v vinogradih, ki so letos obetali obilo sadu, kakor že nekaj let ne tako. V mnogih vinogradih je popolnoma uničen tretji del letnih pridelkov. Zelo hud udarec je tudi to, da je toča razsekala trtno mladje; zaradi tega bo namreč zelo težko dobiti cepičev za cepljenje amerikank, ki se je ravnokar začelo. Poškodovanim gospodarjem bo zelo ustrezno, ako

jim bo v to postavljena oblast znižala zemljiški davek vsaj nekoliko. Ubogi poljedelec!

† **Iz Šentjanža na Dolenjskem.** Mladeniška in dekliška Marijina družba tukajšna bo priredila dne 5. junija v veliki družbeni sobi v župnišču popoldne po krščanskem nauku predstavo. Dve izmed deklet bosti deklamovali "Silvin Sardenkovo: „Samostanska lilija“, mladeniči pa bodo igrali Kržičevo: „Zamujeni vlak“. Zanimanje za stvar je po fari zelo veliko — a to zanimanje naj se pokaže dne 5. junija popoldne s tem — da pride kolikor mogoče ljudi pogledat. Novi res ukusno in lepo narejeni oder ima napis: Zabavi in omiki — da, in to hočemo. Nekaj za srce in duha — nekaj pa v razvedrilo. Tudi sosede prijazno vabimo, naj se udeležé, da dajo s tem Šentjanžcem veselje in korajžo.

† „Metliški semenj“ je v toliko znamenit od zadnjič, da je živina silno draga in pa da neki svečar iz Novega mesta prodaja sveče zavite v cunjé „Slov. Naroda“. Tudi prav. Vemo kam pelje pot.

Notranjske novice.

— **Toča je padala** po večih krajih na Notranjskem na binkešno soboto zvečer. Nekateri menijo, da so jo naredili učitelji, ki so se isti večer v notranjski metropoli pripravljali na zborovanje. Zabavljali so res neznansko čez klerikalce.

— **Potreslo se je** na Notranjskem na binkešno nedeljo ob 1/2 2 popoldne. Zopet pravijo, da je tak vtis na mater zemljo napravila napitnica, izgovorjena na učiteljskem shodu, ki je klicala grom in peklo klerikalcem.

— **Žganja se je napila** preveč Elizabeta Zalaznik na potu iz Polhovega gradca v Ljubljano. Napila se je tako, da je padla ter se težko poškodovala.

— **Pri Prestranku se je ponesrečil** žel. sprevodnik Ivan Zor. Padel je raz vlak ter se precej poškodoval.

— **V Bistri pri Vrhniki so v Galetovi tovarni žaganice podsule** Ivana Gabrovca. Hoditi ne more.

— **V Postojni so se pri vojaškem naboru** stepli fantje. Boletov iz Zaloga je bil ranjen, vendar se je pa vstavljaj orožnikom tako, da so ga komaj odgnali v zapor.

— **Dobro je oštela neka žena** fržolarja. Take mu je pravila, kakoršne zasluži. Misleča, da bo kupila „Slovenca“, vsilil ji je „Narod“, katerega mu je pa vrgla nazaj. No, fržolar, še jih bote slišali! Zavoljo tistih par škricov, ki so vas pregovorili, da prodajate ljubljansko gnojnico, se pa zamerite tolikim ljudem. Prav vam je!

— **Tat Martin Srebont je kradel v Logatcu**, kjer je bil za hlapca.

— **Na Brezovici je umrl** na binkešno soboto župnik Anton Hočevar. Župnikoval je v tem kraju 11 let. Veliko dobrega je storil v tem času za svojo župnijo. N v m. p.!

Iz cerkniške okolice.

— **Palec na roki si je presekala** neki mož v Grahovem pri sekanju drv.

— **Na Bločicah se je neki deček igral** z dinamitno patrono. Patrona se je sprožila in dečku odtrgala dva prsta.

— **Grahovska mlekarna**, ki je bila v liberalnih rokah, se je razdružila. Vsa aktivna in pasiva je prevzel kupčevalec z mlekom, Zach v Trstu, za 14.000 kron. Ta korak je bil edino pameten, saj je mlekarna že tako dalj časa le životarila.

— **V Žerovnici pri Grahovem neki** trgovec in krčmar preveč ljubi godbo. Ima jo v svoji gostilni tudi ob največjih praznikih, in kar je najlepše, skoro vedno — brez licence. Kaj pa pravi k temu slavno cerkniško županstvo?

— **V Begunjah je neka žena** pasla kravo in imela vrv ovito krog roke. Krava zdívja in ker žena ne more roke takoj oprostiti, jo vrže krava po tleh, da se jej zlomi tilnik, in potem še stopi nanjo. Žena je bila kmalu mrtva.

— **Gospod Piš — mrtev.** Novica o smrti gospoda učitelja Piša v ljubljanski bolnišnici je pretresla vse njegove cerkniške znance. V sredo pred binkešmi je še počeval, a na binkešno nedeljo je bil že na mrtvaškem odru.

— **Iz Cerknice.** Gostilničar Miroslav Meden je prepustil svoje gostilniške prostore in svojo obrt gostilničarju Stibilu z Rakeka, sam pa se je preselil v prvo nadstropje.

— **Uradne ure bo napravil**, kakor se čuje, dotični gospod na št. 34, I. nadstr. v Cerknici, pri katerem sedaj ljudje večkrat zastoj iščejo zdravja. Tako je prav. Na ta način bo ustrezno ljudem in njemu. Seveda bodo morali ljudje biti bolni ob uradnih urah.

— **V Martinjaku je šel cerkvenik** Jakob Melè na svislki iskat krmo za živino. Pri tem je padel tako nesrečno, da se je po glavi na več krajih nevarno pobil.

— **Pregledovanje plemenskih bikov** je bilo v Cerknici v soboto, dne 21. maja.

— **Mrtveca, že napol strohnjenega**, so našli na gori Slivnici ob Cerknici. Morilnega orožja pri njem niso dobili, pač pa je bil poleg njega kup narezanega smrečja. Moral se je zgoditi zločin ali pa naravna smrt. Kdo in od kod je umrl, kakih 59 let stari mož še v dobri suknji, se ne more dognati.

— **V Dolenji vasi pri Cerknici je** Marjijo Brinovec vol na paši tako poškodoval, da ji je razmesaril spodnji del telesa.

Iz Vipavske doline.

— **Oj ta vipavska burja!** Precej časa smo imeli prav občutno sušo. Binkešno soboto okoli desete ure zvečer pa nam je grozila huda nevihta. Bliskalo se je pa že tako, da je bila cela vipavska dolina strašno-krasno električno razsvetljena. Vsi smo se bali, da po tako hudi soparici, ki je vladala zadnje dni, pride nad nas huda nesreča; pa hvala Bogu, nevihta je šla za Čavnom in Nanosom brez posebne škode mimo Vipavske doline. Binkešne praznike pa nas je osrečil prav blagodejni dež. Binkešni torek pa je začela zgodaj v jutro pihati precej huda burja, ki je napravila precej škode na nečnem omladju vinske trte. Sploh imamo pa letos mi Vipavci najlepše nade; trta krasno kaže, zaroda je preobilo, le malokatero leto ga je bilo toliko. Ako nas dobri Bog obvaruje nesreče in nam dá pravega vremena, bo letos dosti in prav dobre vinske kaplje.

— **Avstrijski generalni štab** je prišel čez Col tudi v našo lepo Vipavsko dolino in bil kaj slovesno sprejet. Ves vipavski trg je bil v zastavah. Ob lepem slavaloku ga je pozdravil g. župan vipavski v imenu občine; g. dekan pa v imenu cerkve in duhovščine. V imé šole pa ga je pozdravila mala učenka in mu poklonila v pozdrav lep šopek. Načelnik generalnega štaba g. feldcajgmajster baron Beck je bil vidno ganjen nad tako presrčnim sprejemom in je opetovano zagotavljal, da kaj tacega ni pričakoval; rekel je, da so bili njegovi častniki nad toliko navdušeno prisrčnostjo dobrega in lojalnega slov. ljudstva ganjeni do solz. „Ko pridem na Dunaj — tako se je izrazil visoki gospod — prav precej pohitim k presv. cesarju, da mu povem, kako caro- in domoljubno je vipavsko ljudstvo...“ Da, taki smo Slovenci in taki hočemo ostati: vsikdar zvesti Bogu in pa od njega nam dani postavni oblasti.

— **Na Slapu je imelo ondotno katoliško** slov. izobraževalno društvo na binkešni ponedeljek prijateljski sestanek. Pozdravil je društvenike eden odbornikov in razvijal v vezani besedi društveni program. Katoliški smo in katoliški hočemo tudi ostati, ne premakne nas od tega nobena sovražna sila. Slovenci smo, sini slavne majke Slave, in to hočemo vsikdar povdarjati s ponosom. Sklenil pa je z besedami: „Ne bojmo se nikakega viharja, na delo vsi za vero, dom, cesarja!“ Nato pa je predaval predsednik društva o sibirski železnici. Z zanimanjem so poslušali vsi navzoči, po kaki in po kako dolgi poti se vozijo ruski vojaki na bojišče proti daljnemu Vstoku. Bog ohrani mlademu društvu veselje in navdušenje za sveto in pošteno stvar in mu vzbudi mnogo novih udov, ki naj si v bratski slogi podajo roko za skupno dobro stvar.

Ah — bratje!
 Blažite si srce, bistrice glave
 za blagor lepe majke naše Slave!

Isto želimo vsem bratskim nam društvom, zlasti pa katoliškemu slov. izobraževalnemu društvu v Podragi, ki se pravkar snuje.

— **Kaj boste vi, Ribničani!** Hvalili ste se zadnjič enkrat po časopisih, da je eden izmed vas prodal par volov za 1270 K, drugi pa za 1320 K. Naš Habetov oče na Gočah pa so jih prodali par za 1330 K in še štiri krone po vrhu. Pa veste, kdo je jedel te vole? Sam švedski kralj v Opatiji. Ej Ribničani, vaša slava ugaša, naš Vipavec vas prekaša!

— **Liberalni občinski odbor v Podragi** je zadnja tri leta tako vrolo gospodaril, da je vse zagospodaril. Zato pa je sklenila naša stranka, da se prihodnjih občinskih volitev ne udeleži. Naj le liberalci sami gledajo, kako se gospodari — brez denarja in z luknjo v blagajni, saj so zadosti „brihtni“. Svaka sila do vremena, in vrč hodi tako dolgo k vodi, dokler se sam ne ubije. Dalje je podraške občinske očete v zadnjem času podučilo samo c. kr. ministrstvo, da cerkvenika ne nastavlja občinski odbor, ampak nekdo drugi. To pa je tako razkačilo „najbrihtnejšega“ Podražana, da je dobil — grižo. Saj mi bi tega ne vedeli, pa je to sam razodel v „Slov. Narodu“. Mi moža zelo obžalujemo, da je dobil radi nas to bolezen, pomagati pa mu ne moremo.

— **Agent s knjižicami „lutrš“ Martina** se je bil oglasil tudi pri nas na Vipavskem. Zlasti je dolgo mučil in nadlegoval neko ženo v Slejkotih. Silil je v njó, naj vendar kaj kupi, češ, da prodaja dobro in koristno stvar in za prav nizko ceno. Slednjič pa ga ženica vpraša: „Slišite vi, ali so pa te vaše knjižice tudi potrjene po škofu?“ To je pa „lutrš“-petelina tako zbudilo, da je jel preklinjati črno-farško-kranjsko-vipavsko deželo, češ, da ni vredna, da bi sploh brala njegove knjižice. Nato pa jo je odkuril naprej proti Colu iskat — manj brihtnih ljudi. Ali jih je kaj našel, ne vemo.

— **Harmonika več kot glava.** Dne 18. majnika je bil vojaški nabor v Vipavi. Seveda so fantje ob ti priliki bolj korajžni kakor po navadi. Nesreča pa je hotela, da so se zvrnili ravno pri nekdanji mitnici v Šturji, in sicer z godcem vred, ki jih je spremljal na vozu iz trga. Vsak je dobil svoj delež, godec pa je dobil največ in sicer po glavi, zlasti hudo mu je razbilo harmoniko. Žalosten je stal na cesti s krvavo glavo in javkal: „Kaj glava, ta bo že zopet zdrava, a harmonika, moja uboga harmonika — nikoli več!“ Pa naj kdo reče, da je na svetu vedno „lušno“.

— **Vipavski liberalni torbar.** Od nekod smo zvedeli, da je vipavski liberalni

torbar zašel nedavno med ljubljanske mestne barabe v neki gostilni. Začel se je po svoji navadi pridušati in prav grdo klafati. Kar pa vstane izza mize oberbaraba in ga zavrne prav pošteno: „Tok na bod no! Kaj se špeteraš pa gmej guvariš z nami, kukr kešn forštarsk baraba! Ti poštajna ti, tku se pa že na grema!“ Pa so ga baje vrgli ven. Torej vipavski torbar se zdi še ljubljanskim barabam „gmej“... vipavskim liberalcem se pa zdi od sile duh-ovit pa in-tele-genten. Oj ti „ferderbani“ liberalni okus! Tako sporočilo nam je došlo iz Ljubljane; ko smo čuli o tem dogodku smo rekli: Si non è vero, è ben trovato (če ni resnična, je dobro pogruntana).

— **V vipavski dolini** so sedaj črešnje zrele, in štiški liberalni župan se sedaj prav pridno uči — brati. Pisati pa pravi, da se ne bo učil, kupil si bo za to — mašino, kar navil jo bo, pa mu bo sama pisala, kakor ji bo narekoval. Kaj pa vi „klerikalni“ analafetje, kdaj se boste pa vi kaj zganili?!

— **Na Gočah** je bil izvoljen za predsednika krajnemu šolskemu svetu g. Fr. Habé, odločen in odličan pristaš katoliške narodne stranke. Svoje dni je bil na Gočah vihar, zdaj pa lepo sveti solnce.

— **Naš vipavski poštni voz** je nov in lep in mehko „tapecirán“, da je kar veselje, voziti se v njem. Ali je to morda zasluga vipavskega torbičarja? Če je to res, potem pa vipavski torbičar ni brez zaslug in mi Vipavci mu moramo biti hvaležni. Samo nekaj nam pri ti novosti ni všeč: Na obeh straneh voza se sveti napis edino-le v „blaženi“ nemščini — K. k. Post. To nam ni všeč; komur je to všeč, naj se oglasi.

Kuroki II.

Iz Trnovega pri Ilirski Bistrici.

— **Volitev župana.** Dne 16. maja je bila v Trnovem napovedana volitev župana. Že par dni poprej sta prišla k g. Jekanu dr. Josipu Kržišniku Rudolf Valenčič, po domače Sever, in zahtevala v imenu liberalne stranke, da se morajo za občinske svetovalce, katerih je v Trnovski občini šest, voliti tudi trije liberalci, drugače da se liberalna stranka volitve ne bo vdeležila. Liberalci so pri tem računali na § 38. občinskega volilnega reda, ki pravi: „Voliti morajo vsaj tri četrtine vseh odbornikov, in izvoljenec mora dobiti nad polovico pričujočih glasov; sicer bi volitev ne obveljala.“ S pomočjo tega paragrafa so mislili vsaj trije liberalci postati občinski svetovalci. Toda možje katoliške-narodne stranke tudi niso padli na glavo, in so liberalce opozorili na § 34. občinskega volilnega reda, kateri se glasi: „Tiste odbornike, kateri o napovedanem času ne pridejo, ali pa odidejo, predno je volitev končana, in se ne morejo veljavno izgovoriti, zakaj jih ni bilo,

ali zakaj so prej odšli, zadene globa, katero sme do 20 goldinarjev prisoditi občinski odbor.“ Ker naši možje niso hoteli odjenjati, se liberalci res niso udeležili volitve, in zato niso bili zadnjič izvoljeni ne župan in tudi ne svetovalci. Liberalci bodo pa sedaj plačevali kazen. Kak vspeh bode imela prihodnja volitev, bomo že poročali.

— **Vencak in Zemljak**, liberalna občinska odbornika iz vasi Dobropolje, imata že pripravljene kronice, katere bosta plačala, ker se nista udeležila volitve župana; če gre človek mimo njih, kar sliši, kako jima žvenketajo po žepih!!!

— **Vprašanje I.** Kdo izmed liberalcev se je ob volitvah najbolj repenčil in najbolj zabavljaj možem katoliško-narodne stranke? Odgovor I.: Ivan Urbančič, po domače mesar, gostilničar v Trnovem. — **Vprašanje II.** Kdo izmed liberalcev sedaj po volitvah najbolj želi, da bi možje katoliško-narodne stranke zahajali v njegovo gostilno, brali pri njem lažnivi „Narod“ in puščali pri njem svoje kronice? Odgovor II.: Ivan Urbančič po domače mesar, gostilničar v Trnovem. — **Vprašanje III.** Kateri gostilničar tudi sedaj najbolj zabavlja katoliško-narodni stranki in je najstrastnejši liberalce? Odgovor III.: Ivan Urbančič, po domače mesar, gostilničar v Trnovem. — **Vprašanje IV.** Ali krščanska ljubezen zahteva, da možje katol. ško-narodne stranke podpirajo strastnega liberalca? Odgovor IV.: Koroški časnik „Mir“ piše na to vprašanje: „Nikakor ne sega naša ljubezen tako daleč, da bi mi polnili žepe ljudem, kateri potem pri vsaki priliki porabijo naš denar v to, da rujejo zoper nas. Nočemo nikakor hudega želeti tudi ne sovražniku; toda rečemo le toliko, da nam je brat in prijatelj bližnji kakor pa sovražnik. — **Vprašanje V.** Kateri gostilničarji v Trnovem so pri zadnjih volitvah bili na katoliško-narodni strani? Odgovor V.: Katoliško-narodno so volili v Trnovski vasi sledeči gostilničarji: Zgornji in Spodnji Perkan in Kravželj; naši stranki na korist se je vzdržal volitve urar in gostilničar Škerlj; te može našim somišljenikom iskreno priporočamo. Svoji k svojim!

— **S Plivke.** G. nadučitelj v Knežaku Dragotin Česnik ali po domače g. Karel se je oglasil v „Narodu“ s silno dolgim odgovorom, v katerem vleče na dan vse mogoče stvari. Glede ravnanja s podrejenim učiteljstvom je priobčil izjavo knežških učiteljic, o kateri g. Korelnu le toliko rečemo: Na izjavi ni podpisa vseh učnih moči, ki so zadnji čas delovale v Knežaku; drugič pa ondi ni ravno to izrecno zanikano, kar smo mi Vam očitali. Dalje pa se nam tudi znani slučajji na svetu, da so bile take in podobne izjave izsiljene. Zato trdimo, da se z dotično izjavo še nikakor niste oprali napram jav-

nosti. Svetujemo Vam, bodite le lepo mirni in pohlevni, in ne pošiljajte dopisov v „Narod“ pod lastnim imenom, pa tudi skrbite, da jih „fantje od fare“ ne bodo pošiljali, kajti ljudje splošno sumničijo, da se pod tem imenom skrivate Vi, g. Korel. Knežškemu gospodu kapelanu Andreju Magajna „Narodovi“ dopisi ne bodo nič škodovali, in naj bo v njih še več laži in obrekovanja, kot je bilo v zadnjem dopisu z dne 25. maja t. l. Saj vsak v Knežaku ve, da je g. kapelan Magajna bil v „Narodu“ izvanredno ostudno pa popolnoma po krivici napaden, o Vas g. Korel pa tudi vsak ve, zakaj ste bili iz Zagorja v Knežak prestavljeni.

Drobtine.

Dedščina v kipu. V Parizu je umrla te dni neka stara gospa, katere sorodniki so upali, da bodo mnogo podedovali. Radi tega so se zelo začudili, ko niso našli v njenem stanovanju niti oporoške, niti gotovine. Toda nečak umrle s tem ni bil zadovoljen ter je sam preiskal celo stanovanje. Po nesreči pa je ubil njegov sluga neki kip in v največje začudenje vseh je padlo iz njega mnogo dragocenosti in 20.000 frankov gotovine, katero so si nato dediči razdelili.

Berača — morilca. Iz Brzeca ob ruski meji se poroča: V neki tukajšnji gostilni sta prenočevala te dni dva berača. Ponoči sta poslušala pred gostilničarjevo spalnico ter zvedela, da se odpelje zjutraj mož v mesto, da izroči 600 rubljev svojemu gospodarju. Radi tega sta berača odšla na vse zgodaj od doma, in ko se je pripeljal gostilničar po poti, je zapazil, da leži eden beračev ob poti ter milo toži, da ga je njegov tovariš zapustil. Ko ga je ta vzel na voz, je potegnil berač dolg nož ter ga zasadi v svojemu do-brotniku v telo. Nato se je približal še drugi berač, da sta skupno oropala gostilničarja.

Strupena muha. V Veršecu na Ogrskem se je prikazala v veliki množini neke vrste strupena muha, ki napada živino. Mnogo goved, ovac, konj in druge živine je že poginilo. Od teh muh opikana živina oteče ter polagoma hira.

Dvakrat je umrl rudar Adolf Szikora v Starnyetö na Ogrskem. Bil je dolgo časa bolan in je zaspal. Spanje je bilo podobno smrti, ni dihal in ni se gnil. Ker so mislili, da je že mrtev, položili so ga na mrtvaški oder. Ponoči so ga pustili samega. Mož se je pa ponoči prebudil in zapazil, da leži na mrtvaškem odru. Hladnokrvno je vstal in se podal v svojo posteljo. Drugo jutro so ga našli ležati v postelji. Živel je pa, žal, samo še dva dni in potem je v resnici umrl.

Prekmalu se je veselil. Neki angleški učitelj pripoveduje iz začetka svojega poučevanja sledečo zgodnico: Najprej sem bil nastavljen pri neki vaški šoli na Novo-Angleškem. Prebivalci so mi dajali za poučevanje hrano in stanovanje. Nekega dne priteče k meni eden mojih učencev ter me vpraša, če rad jem svinjsko pečenko. Jaz mu seveda vesel, da pride kaj boljšega pod zobe, odgovorim, da naj reče očetu, da mi bo zelo ustrezno, ako mi pošlje kos svinjske pečenke. Ko pa pečenke le ni bilo, vprašam učenca, kaj je s pečenko. „O, prašič je že ozdravil“, odgovori naivno deček.

Rastlinstvo v južni Mandžuriji. Dočim traja v severnem delu Mandžurije zima najmanj pol leta, tako, da mora poljedelec svoje setve zelo omejiti, je rastlinstvo v južnem delu mnogo bujnejše. Mnogoštevilne reke južne Mandžurije prinašajo mnogo rodovitne zemlje. Najvažnejša teh rek je Liao, ki odlaga pri svojem izlivu posebno mnogo rodovitne zemlje. Še ne pred veliko leti je bilo mesto Hajčen, ki leži sedaj že 40 km od izliva te reke, pristanišče. Na njegovo mesto je stopilo sedaj mnogoimenovano pristanišče Niučvan. Seveda se na novonanešenih plasteh poljedelstvo razvija le polagoma. Niučvanska okolica je bila še pred malo leti samo močvirje, ki pa je izginilo sedaj skoro popolnoma ter postalo plodovito polje. Vzhodno od te reke se razprostira precej gorato ozemlje proti korejski meji in po polotoku Liaotun, na katerem leži Port Artur. Tu raste tudi fižol, grah in druge rastline. Okoli vasi in naselbin se vzdigujejo celi gozdi vrb, topolov in drugih dreves, kar zelo dobro vpliva na novodošleca. Na močvirnatih krajih pa raste trsje, katerega prebivalci pridno režejo ter vporabljajo kot kurivo ali pa tudi v druge koristne svrhe. Gore proti korejski meji, ki so videti zelo puste in nerodovitne, vendar niso revne na cvetlicah. Votline po gričih se ne posuše celo ob veliki suši ter dajejo raznim rastlinam dovolj mokrote. Najvažnejša tu rastočih dreves so hrasti, smreke, jelke, breze, lipe in leševje.

Otvoritev svetovne razstave v Št. Louisu se je udeležilo nad 400.000 ljudi. Razstava še dolgo časa ne bo gotova. Vsak dan dela še 40.000 delavcev in vsak dan prihaja 300 železniških voz z rastavnimi predmeti.

Redni občni zbor „Konsumnega društva v Cirknici“, registrovane zadruga z omejeno zavezo, se vrši v nedeljo, dne 26. junija 1904 ob pol 4. uri popoldne v dvorani „hranilnice in posojilnice“. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva, 2. Potrjenje računa za leto 1903, 3. Volitev 3 članov načelstva, 4. Volitev enega nadzornika, 5. Razni nasveti in razgovori.

Za smeh in kratek čas.

Uganka z nagrado.

Prisedil Iv. Baloh.

Dvözložna beseda.

Na polju zdaj že zeleni,
a lepa še nobena ni,
ko pozna bo jesen prispela,
je polna naša bo dežela,
takrat bo romalo jih sto in sto,
čez daljno morje bode šlo;
i ti se vselej zveseliš,
če poleg njé — mesa dobiš!
Pa glej, i ta tako se imenuje,
ki to uganko težko premišljuje,
ta sicer ni tako velika,
kot poljska njena je oblika,
a biti nehalo bi ti srcé,
če bil bi ti kedaj brez nje!
Ko deček v šolo mal hiti,
zelo ga radi nje skrbi,
če vojskovodja v vojski je brez nje,
mu vse vojake — postrelé.
Ima žival jo, ptica vsaka,
sevč, kot naša, ta ni taka; —
da boš uganil, kaj je to,
le hitro primi se za njo!

Kdor jo prav reši in bo izžreban, dobi za nagrado en letnik „Dom in Sveta“.

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“
izide dne 16. junija 1904.

Loterijske srečke.

Dunaj, 21. maja	9	2	36	27	82
Gradec, 21. maja	87	13	3	69	88
Trst, 28. maja	77	67	13	30	26
Linc, 28. maja	29	25	32	61	74

Josip Janko

urar v Kamniku,
947 D 1 Velika ulica

priporoča veliko zalogo žepnih in stenskih ur, budilnic, verižic, prstanov, uhanov, brošev, kakor tudi vsakovrstnih očal, po zelo nizki ceni. — Popravila, tudi najtežavnejša, zvršim vestno pod poroštvom.

All ste že naročili

Vojska
na Daljnem Vzhodu?

Zvezek stane samo
20 vln.

IV. Kordik, Ljubljana, Prešernove ulice 10-14.

Trgovina drobnin na debelo za preprodajalce, priporoča svojo veliko zalogo potrebnih za čevljarje, kakor gumivlak, dreto in vsakovrstne žeblice za čevlje potem za krojače gumba, konec, svilo in druge v te stroke spadajoče stvari po najnižjih cenah.

Najboljši viz za nakup tovarniške Ipago. 446 D 5-4

Mlin z žago

s hišo in hlevom, prav poleg večjega trga (dekanija) na Kranjskem na prodaj. 880 D 2-2

Prava Giril in Metodova kavina primes
 18 D 12-6 katero priporoča
 Prva jugoslovanska tovarna za kavine surrogate v Ljubljani.

349 D 20-7

Samo 6 dni!

Havre - New - York

vozilo zanesljivo najhitrejši brzoparniki Francoska prekomorska družba.

Edina najkrajša črta čez

Bazel, Pariz in Havre v Ameriko.

Veljavne vozne liste in brezpl. pojasnila daje edino oblastveno potrjeva potovalna pisarna

ED. ŠMARDA

v Ljubljani, Dunajska cesta 6, blizu znane gostilne pri „Figovcu“.

FR. STUPICA, Ljubljana

Marije Terezije cesta št. 1

v Ančnikovi hiši poleg Figovca

priporoča slamoreznice, mlatilnice, čistilnice, gepeljne, preše za grozdje in sadje, pluge in brane najboljšega 676 D izdelka. 14-4

Dalje: Sesalke za vodo in gnojnico, pocinkane, asfaltirane in svinčene oevl za napeljavo vode, razne tehtnice z uteži, štedilnike vseh vrst, kuhinjsko opravo, nagrobne križe, nakevala, privijake, žage, kotle za klajo in žganje.

Portland in Roman-cement, železniške šine in traverze, poljski mavec. — Mizarsko, tesarsko in ključavničarsko orodje, ter vse druge v železno stroko spadajoče predmete.

Velika zaloga vedno svežega špicerijskega blaga.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registr. zadruga z neomejenim poroštvom

v LJUBLJANI, v lastni hiši na Dunajski cesti št. 18, na vogalu Dalmatinove ulice

obrestuje hranilne vloge po

23 D 12-11 **4 1/2 %**

brez odbitka rentnega davka, katerega le-ta posojilnica sama za vložnike plačuje.

Uradne ure od 8. - 12. in od 3. - 4. ure popoldne.

Hranilne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom poštno-hranilničnega urada.

Stanje rezervnega zaklada K 779.79 34.

— Varnost hranilnih vlog je tudi zjamčena po zadružnikih.

Upravno premoženje Kmetske posojilnice znaša 4,948.796'27, stanje hranilnih vlog K 4,703.762'02.

Denarni promet K 20,246.712'13.

Poštno-hranilničnega urada št. 828.406.

Zajamčeno 5000 krat se posveti

z električno žepno svetilko „Immerlicht“ predno je treba do-

polnilne baterije. Cena v usnji imitaciji 3 K, v želvini ali školjki imitaciji 4 K. Nadomestna baterija 1 K. Praktično darilo. Razpošilja po povzetju ekapor. tvrdka F. Schwartz, Dunaj VIII/8, Lerchenfelderstr. 124/18. Zastopniki se iščejo. Ceniki zastonj. 86 D 10

Malo kmetiljo

kupim blizo kake cerkve, kjer bi mogel opravljati orglarijo in mežnarijo. Ponudbe na A. W., Medija-Izlake. 942 D 2-1

Angeljnovno milo

780 D 12-2
Marzeljsko (belo) milo

sta najbolj koristni

S štedilni mili za hišno rabo.

Dobivate jih po špec. trgovinah!

Pavel Seeman izdelovatelj mila in čebelno-voščenih sveč v Ljubljani.

Zahtevajte pri nakupu

702 D 2

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko jelen.

Ono je

zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi.

— Pere izvrstno. —

Varstvena znamka.

Dobiva se povsod!

JURIJ SCHICHT, Ustje, največja tovarna te vrste na evropski celini.

Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

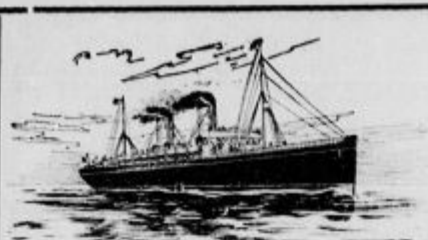
243 D 7

Kdor si želi dobro zanesljivo pravo švicarsko uro za pošteno ceno, obrne naj se ali zahteva cenik od daleč na okrog dobro poznane dolgo let obstoječe tvrdke

Franc Čuden

urar in trgovec z zlatino in srebrno, koleši in šivalnimi stroji delničar družbe prvih tovarn ur „Union“ v Ženevi in Bilu in Svici zalagatelj o. k. dolenjske železnice v Ljubljani, Prešernove ulice nasproti frančišk. samostana Filijalka!

Glavni trg nasproti rotovžu. Geniki zastonj in poštaine prosti.

CUNARD LINE!

AMERIKA!

Vozne karte Trst-New York

in na vse štacije Severne Amerike

5 kron ceneje 5

nego pri vsaki konkurenčni liniji. (Sedaj Ljubljana-New York kron 135.—) s prosto hrano in pijačo ter 100 kg proste prtljage pričenši že od Ljubljane.

Iz Ljubljane dan preje zvečer. Vozne karte in pojasnila pri glavni agenturi „Cunard Line“. Naslov:

F. Nowy, koncesionirani glavni agent
Ljubljana, Marijin trg 1.

511 D (5)

Naznanim uljudno, da je ravno izšel moj veliki cenik s čez 600 podobami, kate-rega razpošiljam zastonj in prosto poštnine. — Ker razpošiljam svoje blago po celem svetu, je dokaz, da je moje blago res fino, cene nizke, prostrežba poštena, in se zategadel vsak zanesljivo naj obrne do moje tvrdke.

Z velespoštovanjem 779 D 16—3

H. SUTTNER

urar in zalagatelj društva c. kr. avstrijskih uradnikov v Kranju. (Krainburg).

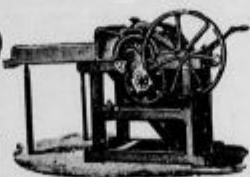
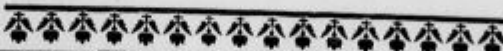
Kdor svoje zdravje ljubi, ne pije drugih izdelkov kot rastlinski liker (sladki) ali rastlinsko grenčico (grenki)

„FLORIAN“

Ta zdrava pijača ne omami in ne slabi, ampak oživlja moči in krepeča želodec, zato je koristna za delavca in za gospodarja.

Največje odlikovanje: Zlata svetinja v Parizu 1904.

Izdeluje rastlinska destilacija „Florian“ v Ljubljani. Poskusite!
868 D (1)

Kdor želi dobro in ceno kupiti

obrne naj se na tvrdko

Karol Kavšeka naslednika

Schneider & Verovšek

trgovina z železnino in zaloga polj. strojev
LJUBLJANA, Dunajska cesta 16.

Velika zaloga najnovjših mlatilnic, gepeljnov, čistilnic, trijerjev, slamo-reznic, amerikalnsk. kosilnih strojev, srpov, angleških kosâ, klepajnov in sploh vsega poljedelskega orodja.

Traverze in železniške šine, cement in štorja.

943 D 4—1. Cenik pošljemo vsakemu bresplačno!

Mlada gospodična

išče službe pri kaki boljši hiš., zmožna tudi nemščine ter vajena trgovine. — Naslov: P. R. T., poste restante, Loka pri Zidanem mostu. 948 D 3—1

Posestvo naprodaj.

Hiša, vrt in njiva. — Več pové lastnik Matija Meglič, Sp. Otok pri Mošnjah, Gor. 938 D 3-1

Zidarska opeka

(ročno delo)

se dobi v vsaki množini najboljše kakovosti in po najnižjih cenah pri Ivanu Zabret, opekarna, Bobovk pri Kranju. 935 D 5—1

Stanje hranilnih vlog: Rezervni zaklad: nad 18 milijonov K. okroglo 550 000 K

* Mestna hranilnica ljubljanska *

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12 ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsa cega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica sama, ne da bi ga zaračunala vlagateljem. 353 6

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 1/4 % na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolжник poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33. letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje, in sicer po 4 1/4 % do 5%.

30 dni na poskušnjo

pošljem vsakomur prave Roskopf-patent-uro s sidro, sistem Böhnel, in se zavezujem tekom 30 dni vzeti uro nazaj in takoj brez vsakega odbitka vrniti plačani denar.

Prava Roskopf-patent-ura

s sidro sistem Böhnel antimagnetique in sekund. kazalec

Samo gl. 2-50 z verižico in škatljico.

s pravim pat. emalj. kazalščem (ne iz papirja) masivn. 36 ur idoca. na sidro v eleg. črno limit. jeklenem ali nikelnastem okovu, je edino le radi velike trpežnosti in točnosti najboljša ura, in se mora vsakomur priporočiti, kadar bi močno in zanesljivo ura.

Cena z lepo nikelnasto verižico in škatljico vred gl. 2 50. 3 kosl. glid. 6 75. 6 kosov glid. 12 — iste ure s podobno cesarjevo ali papirja Pija X. ali s podobami s lovkami in drugih krajev 50 kraljev. Za točnost ne jamči nikomur nič 3 leta.

Podlita proti posestju I. Böhnel tov. zaloga Roskopf-ur

Max Böhnel, urar. Dunaj IV., Margarethenstr. 48

založnik c. kr. drž. uradnikov. 504 D 6—4

Svarilo! Na mnoga vprašanja čast. bralcev tega lista naznanjam, da imam edino šiv. zalogo pravih Roskopf pat. ur na sidro, sistem Böhnel in sem je tudi prvi napovedal. Vkljub temu mnoge tvrde ponarejajo moje oglašne in hvalljo svoje navadne ure s plombo ali brez nje iz pločevine, ki se dobe pri meni za glid. 1 70. Prosim torej paziti strogo na ime MAX BÖHNEL, urar. Va druga ponarejanja odločno odklonite. Ustanovljeno 1. 1840.

Mestna hranilnica v Kamniku

== obrestuje hranilne vloge po ==

4%

ter pripisuje vsakega poluleta nedvignene obresti h kapitalu.

Da je varnost sigurna, kaže to, da vlagajo v to hranilnico c. kr. uradi denarje mladoletnih otrok.

Posojila na zemljišča dajejo se na 5% obresti in na amortizovanje v 36letni ali krajši dobi, tako, da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega poluleta z obrestmi vred po 3 K.

577 D 3-3

Ravnateljstvo.

Pred kratkim v nekaterih listih objavljena vest, da sem dvignil ceno svojemu **znanemu mlu z znamko „Jelen“**, in sicer 3 K pri 100 kg, nikakor ne odgovarja resnici. 793 D 3-3

Jurij Schicht, Ustje na Labi

tovarna za sveče in mlo ter parfumerija.

Največja tovarna te vrste na evropski celini.

Naprodaj je 50 stotov

lepega sena

radi pomanjkanja prostora. Več se poizve pri Fran Bezljaju v Preski št. 26 pri Medvodah. 781 D 3-3

Šunka

s kožo 1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gld. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prešičevi jeziki 1 gld., goveji 1 gld. 20 kr., glavina brez kosti 45 kr. Dunajske salame 80 kr., prave boljše 1 gld., iz šunke 1 gld. 20 kr. Ogrske la salame 1 gld. 70 kr., salame a la ogrske trde 1 gld. 50 kr. kila. Velike klobase po 20 kr. — Pošiljam le dobro blago od 5 kil naprej proti povzetju. 399 D 10-6

Janko Ev. Slrc v Kranju.

Dobro izvečbane stolarske pomočnike

vsprejem takoj v službovanje. Plača po dogovoru. *Fran Švigelj*, tovarna stolov na Bregu pri Borovnici. 816 D 2-2

Enonadstropna hiša

blizu župne cerkve v Dobu z vsem gospodarskim poslopjem, vse v dobrem stanju, s sadnim vrtom in njivo en mernik posetve, posebno pripravna za kak obrt, se ceno proda. Več pove Jan. Aleš v Dobu. 825 D 3-2

Baumgarten & Grimm

Dunaj, II. Lampigasse 9
najtopleje priporočata od strani c. kr. poljed. kem. preskušališča preiskano

redilno moko za živino

kot dodatek h klaji za konje, krave, vole, prašiče in ovce. 881 D 3-2

Dobiva se pri *Jan. Hallerju v Radočah.*

Išče se za **Mofranjsko** ne premlada

kuharica

vešča v kuhinjski stroki in likanju, in ena

deklica

kof varhinja k dvema otrokoma. Hiša dobra in krščanska. Služba je nastopiti takoj ali s 1. junijem. Plača po dogovoru. — Poudbe pod J. V. na upravnistvo tega lista. 923 D 1

Išče se priden in pošten v poljskem delu dobro izurjen 941 D 2-1

hlapec

srednjih let za kmetovalstvo v mestu. Plača 260 K in hrana. Vstop takoj. Poudbe na upravnistvo tega lista pod naslovom „zanesljiv gospodar“.

Učenca

15-16 let starega, krepkega, poštenih starišev starišev sprejme takoj *Val. Rihar*, strojar. mojster Polhov gradec. 912 D 3-1

Koverte s firmo, vizitnice

in

trgovske račune

priporoča

Katoliška tiskarna.

Ljubljana

Pred škofljo 3

Josip Kordin

priporoča

Ljubljana

Pred škofljo 3

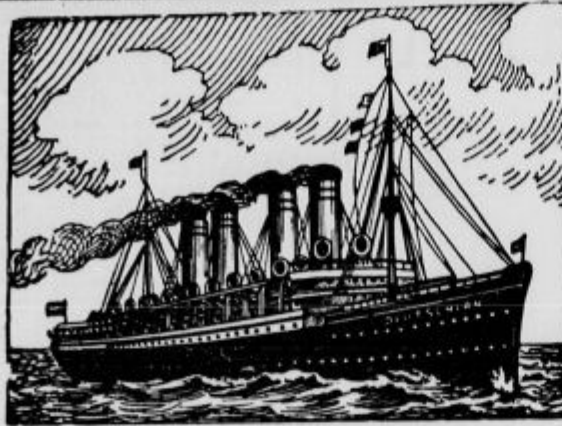
svojo bogato zalogo vsakovrstnih zanesljivih semen

kakor: črne domače, lucerne in rudeče detelje, esparsete; velikanske rumene, rudeče in bele pese, in korenje za krmo. Raznih semen graha, vseh vrst trav: travnišnice, mešane za suho in mokro zemljo, najboljša krma za živino in konje, jesenska repa, vse vrste solate, kakor sploh vseh kuhinjskih zelišč in kmetijskih semen, po nizkih cenah.

159 D 12-6

Poštnim potom izvršujejo se naročila točno in solidno.

Sedaj glđ.

70zelo znižane
vozne cene v**Ameriko**

Preje glđ.

105Ravno ista
vožnja in
postrežba
kakor preje.**Iz Ljubljane v Novi-York samo 70 glđ.**

s prosto dobro hrano že v Hamburgu

v dežele: Pennsylvanija, Ohio, Illinois, Minnesota, Montana, Californija
itd. toliko višje, kolikor je **tarifna cena** po ameriški železnici; s priznano
najboljšimi parniki družbe

90 D 12-6

Hamburg - Amerika Linie.

Kdor je odločen potovati in da se mu dober prostor preskrbi, pošlje naj 20 K are na moj naslov

Fr. Seunig, Ljubljana, Dunajska cesta 31.Stanje vlog 31. dec, 1903:
čez 9 milijonov kron.**Najboljša in najsigurnejša
prilika za štedenje!**Denarni promet v letu 1903:
čez 46 milijonov kron.

Preje: Gradišče št. 1,

LJUDSKA POSOJILNICA

sedaj: Kongresni trg št. 2, I. nadstropje

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od
8. ure zjutraj do 1. ure popoldan ter jih
obrestuje po**4 1/2 %**brez kakega odbitka, tako, da sprejme
vložnik od vsacih vloženih 100 K čistih
4 K 50 h na leto.

Stanje vlog 31. decembra 1903: 9,000.790 K 39 h. Denarni promet v l. 1903: 46,898.497 K 53 h.

HRANILNE KNJIŽICE se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje kaj prekinilo. — Za nalaganje po pošti so poštno-
hranilnične poveljnice na razpolago.

V Ljubljani, dne 1. januarija 1904.

Dr. Ivan Šusteršič,
predsednik

51 D 14-5

Odborniki:**Josip Šiška,** knezoškofijski kancelar,
podpredsednik.**Anton Beleo,** pesestnik, podjetnik in trgovec v Št. Vidu nad Ljubljano. — **Josip Jaro,** veleposestnik v Medvodah. — **Dr. Andrej Karlin,** stolni kanonik v Ljubljani. — **Karol Kaushegg,** veleposestnik v Ljubljani. — **Matija Kolar,** župnik pri D. M. v Pelju. — **Ivan Kregar,** svet. trg. in obrt. zbornice v Ljubljani. — **Frančišek Leskovic,** zasebnik in blagajnik „Ljud. pos.“ — **Karol Pollak,** tovarnar in posest. v Ljubljani. — **Gregor Slibar,** župnik na Rudniku. — **Dr. Aleš Ušeničnik,** profesor bogoslovja v Ljubljani.Isdatatelj in odgovorni urednik: **Dr. Ignacij Zitnik**

Tiska: „Katoliška Tiskarna.“